

หลักข้อเชื่อของ อัครธรรมทูต

บทที่ 4

พระวิญญาณบริสุทธิ์

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคัมภีร์ฉบับ New International Version สงวนลิขสิทธิ์ © 1973, 1978, 1984, 2011 โดยสมาคมพระคริสตธรรมระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจาก Zondervan Bible Publishers.

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม) เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่มหรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถานีวิทย์คริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น. และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3) ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มุสลิม ภารกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
ทิวศภพ.....	1
หลักร้ข้เชื่อของอัครธรรมทูต.....	2
โครงสร้ง.....	2
การปฏิสนธิของพระเยซุ.....	3
พื้นฐานจากพระคัมภีร์	4
พระนาม.....	5
คุณลักษณะ	6
พันธกิจ	7
สูตรโครงสร้ง	9
ความเป็นพระภค.....	10
คุณลักษณะ	11
ข้อแตกต่าง.....	13
ความสัมพันธ์.....	16
พันธกิจ.....	17
ฤทธำนภพแห่งการทรงสร้ง	18
โลกแห่งธรรมชาติ	18
ของประทธานฝ่ยวิญญูณ.....	19
การบังเกิดใหม่ส่วนตัว.....	22
การชำระให้บริสุทธิ์.....	23
พระคุณ	24
พระคุณสำหรับคนทั่วไป	25
พระคุณแห่งพันธสัญญา.....	25
พระคุณแห่งการช่วยให้รอด	27
การสำแดง	28
การสำแดงโดยทั่วไป.....	29
การสำแดงพิเศษ	30
การรู้แจ้งและการทรงนำจากภายใน	30
สรุป	32

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

บทที่ 4

พระวิญญาณบริสุทธิ์

บทนำ

คริสเตียนแต่ละกลุ่มมีประเพณีและจุดเน้นต่างกัน ไป บ้างก็เน้นการนมัสการ บ้างก็เน้นหลักคำสอนและความจริง บ้างก็เน้นการมีส่วนร่วมในสังคมและกิจการการกุศล บ้างก็เน้นเอกภาพท่ามกลางผู้เชื่อกลุ่มต่าง ๆ บ้างก็เน้นชีวิตคริสเตียนที่มีชีวิตชีวา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นจุดเน้นที่ดี แต่ความจริงพื้นฐานข้อหนึ่งที่คริสเตียนส่วนใหญ่มองข้ามกลับเป็นความจริงที่เชื่อมโยงทุกจุดสำคัญเข้าด้วยกัน ก็คือพระองค์ผู้ทำให้สิ่งประเสริฐทุกอย่างที่มาจากพระกายของพระคริสต์เกิดผลดี พระองค์ทรงหนุนใจและเสริมกำลังเราในทุก ๆ ด้านของความเชื่อคริสเตียน พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ โดยยอมลำบากเพื่อนำความรอดมาให้เรา พระองค์ทรงเป็นชีวิตที่แท้จริงภายในเรา พระองค์ผู้นี้เป็นใคร ไปไม่ได้นอกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

นี่เป็นบทเรียนที่ 4 ในชุดบทเรียน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์” เพราะเราจะพิจารณาข้อความในหลักข้อเชื่อนี้ ที่ยืนยันความเชื่อว่าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระภาคที่สามขององค์ตรีเอกานุภาพ

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงข้อความเดียวว่า:

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์

นอกจากประโยคนี้แล้ว หลักข้อเชื่อฯ กล่าวแต่เพียงว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้พระเยซูปฏิสนธิในครรภ์ของมารีย์ เราจะเห็นว่าหลักข้อเชื่อฯ กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์น้อยมากเมื่อเทียบกับองค์ประกอบอื่น ๆ แต่ข้อความสั้นๆ นี้มีนัยยะสำคัญยิ่งต่อผู้เชื่อตลอดประวัติศาสตร์

การศึกษาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์จะแบ่งเป็นสามส่วน หนึ่ง เราจะศึกษาเทวสภาพ คือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสมาชิกสมบูรณของพระเจ้า สอง เราจะพิจารณาความเป็นพระภาคสมบูรณของพระองค์ โดยเน้นว่าพระองค์เป็นพระภาคที่แท้จริง ไม่ใช่แค่พลังจากพระเจ้า และสาม เราจะสำรวจพันธกิจที่พระองค์ทำในอดีตและต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เราจะเริ่มด้วยเทวสภาพของพระองค์

เทวสภาพ

เพื่อศึกษาเทวสภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะมองในสองด้าน ด้านหนึ่งคือการที่หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ยืนยันความเชื่อว่าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า อีกด้านหนึ่งคือพื้นฐานจากพระคัมภีร์สำหรับคำสอนในหลักข้อเชื่อฯ เราจะเริ่มด้วยวิธีที่ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ยืนยันเทวสภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

เมื่อพูดถึงพระภาคพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำถามหนึ่งที่คนมักถามก็คือ คริสตจักรได้ยืนยันหรือประกาศความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างหนักแน่นตลอดมาหรือไม่ และแน่นอน เรามีเอกสารทางประวัติศาสตร์ว่า หลักข้อเชื่อในซีซาร์ และ

สภาในเซบิยา ไม่ได้อธิบายเทวสภาพเกี่ยวกับพระภาคพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างชัดเจนนัก และด้วยเหตุนี้จึงต้องพึ่งพาอีกสภาหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็น สภาแห่งแคลซีดอน สภาแคลซีดอนนี้ยืนยันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะต้องได้รับการนมัสการในฐานะพระเจ้าเต็มตัวพร้อมกับพระบุตร นี่เป็นสาเหตุที่บางคนกล่าวว่า “ถ้าเป็นอย่างนั้น คริสตจักรก็ไม่ได้ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดมานะสิ!” แต่ข้าพเจ้าคิดว่าคำกล่าวนี้ไม่ถูกต้อง สภาต่าง ๆ ไม่เคยถูกเรียกมาให้ประกาศหลักคำสอนใหม่ ทุกครั้งที่สภาเหล่านี้ถูกเรียกมารวมตัวกันก็เพื่ออธิบายความกระจ่าง ทำให้คริสตจักรเข้าใจคำสอน และประเพณีที่มีมาตลอดประวัติศาสตร์ เมื่อต้องเผชิญกับความเชื่อนอกกรีต ดังนั้นเราจึงสามารถกล่าวได้ว่า คำแถลงของสภาฯ นั้นทำให้เรามีเหตุผลที่ดีที่จะเชื่อว่านับตั้งแต่ยุคของอัครธรรมทูตเป็นต้นมา และโดยผ่านการประกาศอย่างเข้มแข็งของบิดาแห่งธรรมทูตและนักศาสนศาสตร์ยุคแรกๆของคริสตจักรนั้นทำให้เราสามารถสืบค้น ไปถึงต้นกำเนิดของคำสอนเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

—ดร. สตีฟ เบลคมอร์

เราต้องเข้าใจและยอมรับก่อนว่า แม้หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ไม่ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า แต่ก็ได้ยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยนัยยะอย่างน้อยสองวิธี คือ หนึ่ง โครงสร้างของตรีเอกานุภาพกำหนดให้พระวิญญาณบริสุทธิ์มีสถานะเท่ากับพระบิดาและพระบุตรในลักษณะสำคัญหลายด้าน และสอง คำบรรยายของหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับการปฏิสนธิของพระเยซูบ่งบอกชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า เราจะศึกษาทั้งสองประเด็นนี้ โดยเริ่มที่โครงสร้างที่เห็นได้จากหลักข้อเชื่อฯ

โครงสร้าง

คงจำกันได้ว่าในบทเรียนก่อนหน้านี้ เมื่อเราศึกษาหลักข้อเชื่อฯโดยมองว่าเป็นหลักคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้า เรากล่าวว่าหลักข้อเชื่อนี้ประกอบด้วยสามส่วนหลัก ๆ โดยแต่ละส่วนขึ้นต้นด้วยวลี “ข้าพเจ้าเชื่อวางใจ” ส่วนแรกกล่าวถึงความเชื่อในพระเจ้าพระบิดา ส่วนที่สองเกี่ยวกับความเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าและพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา และส่วนที่สามสรุปความเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ พร้อมกับบันทึกพันธกิจต่าง ๆ ที่พระองค์กระทำ

ในบทเรียนแรก ๆ เราก็ได้ทราบว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ถูกพัฒนาขึ้นเป็นลำดับจากฉบับดั้งเดิมที่สุดที่เป็นหลักข้อเชื่อท้องถิ่นสำหรับผู้รับบัพติศมา หลักข้อเชื่อดั้งเดิมบางฉบับบรรจุวลี “ข้าพเจ้าเชื่อวางใจ” นำหน้าข้อความที่เกี่ยวกับพระเยซู แต่ฉบับอื่น ๆ ใช้เพียงคำว่า “และ” เช่นฉบับที่สังคายนาให้เป็นมาตรฐานใน ค.ศ. 700 แต่ไม่ว่าจะเป็นสำนวนใด หลักการนั้นเหมือนกัน นั่นคือ หลักข้อเชื่อนี้ประกอบด้วยสามส่วนตามสามพระภาคของพระเจ้า และการแบ่งในลักษณะนี้ก็ได้รับการยอมรับโดยคริสตจักร หลักการตรีเอกานุภาพนี้แสดงออกถึงความเชื่อว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และพระองค์ดำรงอยู่ในสามพระภาค คือพระภาคบิดา พระภาคพระบุตร และพระภาคพระวิญญาณบริสุทธิ์

อีปิปอลิตัส บิดาแห่งคริสตจักรผู้มีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 170-236 อธิบายว่า หลักข้อเชื่อสำหรับบัพติศมาที่ใช้กันในยุคของท่าน ประกาศถึงโครงสร้างตรีเอกานุภาพอย่างชัดเจน หลักข้อเชื่อนี้น่าจะเริ่มต้นจากหลักข้อเชื่อท้องถิ่น แต่ปรากฏว่าได้เติบโตขึ้นจนถูกใช้กันอย่างค่อนข้างแพร่หลาย ภาษาในหลักข้อเชื่อนี้ก็คล้ายคลึงกับภาษาใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ในปัจจุบันอย่างมาก และถูกใช้ในพิธีบัพติศมาเพื่อเน้นถึงตรีเอกานุภาพอย่างเคร่งครัด

อีปิปอลิตัสอธิบายว่าการให้บัพติศมานั้นกระทำโดยการจุ่มผู้รับสามครั้ง ในแต่ละครั้ง ผู้รับบัพติศมาต้องยืนยันข้อความในหลักข้อเชื่อบัพติศมาเกี่ยวกับแต่ละพระภาคของตรีเอกานุภาพ ครั้ง

แรกเป็นการยืนยันข้อความแห่งความเชื่อในพระบิดา ตามมาด้วยการจุ่มครั้งที่หนึ่ง จากนั้นเป็นการยืนยันข้อความแห่งความเชื่อในพระบุตร ตามมาด้วยการจุ่มครั้งที่สอง สุดท้ายเป็นการยืนยันข้อความแห่งความเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามมาด้วยการจุ่มครั้งที่สามซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย โดยผ่านพิธีนี้และแนวปฏิบัติที่คล้ายกันในคริสตจักรยุคแรก ทำให้เราเห็นได้ว่าโครงสร้างของหลักข้อเชื่อเอง ถูกออกแบบโดยมีเจตนาเพื่อเน้นความเป็นพระเจ้าและพันธกิจของแต่ละพระภาคในองค์ตรีเอกานุภาพ ซึ่งรวมถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

วิธีที่สองที่หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ เมื่อบรรยายถึงการปฏิสนธิของพระเยซู

การปฏิสนธิของพระเยซู

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า:

ทรงปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ประโยคนี้ไม่ได้ประกาศออกมาตรง ๆ ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้าอย่างชัดเจน แต่ก็สื่อความเชื่อดังกล่าวอย่างหนักแน่น เมื่อกล่าวถึงการปฏิสนธิของพระเยซู หลักข้อเชื่อฯ ได้อ้างอิง ลูกกา 1:35 ซึ่งเป็นตอนที่ทูตสวรรค์นำสารจากพระเจ้ามาบอกแก่นางมารีย์

“พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาเหนือเธอและฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้สูงสุดจะปกคลุมเธอ ดังนั้นองค์บริสุทธิ์ที่ประสูติมาจะได้ชื่อว่า พระบุตรของพระเจ้า” (ลูกกา 1:35)

ในข้อนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกยกให้เทียบเท่าฤทธานภาพขององค์ผู้สูงสุด ตามที่เราจะได้เห็นต่อไปในบทเรียนนี้ พระเจ้าเท่านั้นสามารถมีฤทธานภาพขององค์ผู้สูงสุดได้ ฉะนั้น โดยการอ้างอิงพระธรรมข้อนี้ ซึ่งเป็นตัวอย่างหนึ่งของพันธกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ได้ยืนยันความเป็นพระเจ้าเต็มตัวของพระวิญญาณ บริสุทธิ์ ซึ่ง ฮีบรู 10:5-7 ได้ยืนยันข้อสรุปนี้

ฉะนั้นเมื่อพระคริสต์ทรงเข้ามาในโลก พระองค์ตรัสว่า พระองค์ไม่ได้ทรงประสงค์เครื่องบูชาและของถวาย แต่ทรงเตรียมกายหนึ่งไว้สำหรับข้าพระองค์ พระองค์ไม่ได้พอพระทัยเครื่องเผาบูชา และเครื่องบูชาไถ่บาป แล้วข้าพระองค์ทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ ในหนังสือม้วนได้เขียนถึงข้าพระองค์ไว้ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มาแล้วเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์” (ฮีบรู 10:5-7)

พระวจนะข้อนี้บอกเราว่า การสร้างกายมนุษย์ของพระเยซูเป็นงานของพระเจ้าโดยเฉพาะ เมื่อพิจารณาข้อพระคัมภีร์เช่นนี้ เราก็กล่าวอย่างมั่นใจได้ว่า ในเมื่อหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตระบุว่า การปฏิสนธิของพระเยซูเป็นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็เท่ากับหลักข้อเชื่อฯ มีเจตนายืนยันความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราได้เห็นแล้วว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต แสดงออกถึงความเชื่อในเทวสภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร ต่อไปเราจะศึกษาพื้นฐานจากพระคัมภีร์สำหรับคำยืนยันนั้น

พื้นฐานจากพระคัมภีร์

นับเป็นสิ่งทรงคุณค่ายิ่งที่ทราบว่า ความเชื่อที่เรายืนยันในวันนี้ได้ถูกยืนยันมาตลอดหลายศตวรรษอย่างสม่ำเสมอตลอดมา นี่เป็นเหตุผลสำคัญหนึ่งที่ทำให้เราเข้าใจได้ว่าหลักข้อเชื่อฯ ได้สอนเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เราอย่างไร อย่างไรก็ตามมั่นใจสูงสุดของเราในเรื่องนี้ต้องมาจากพระคัมภีร์เท่านั้น หลักข้อเชื่อฯ มีคุณค่าในฐานะบทสรุปของพระคัมภีร์ แต่ไม่ใช่ตัวแทนของพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องมั่นใจอยู่เสมอว่าสิ่งที่หลักข้อเชื่อฯ กล่าวนั้น สอดคล้องกับพระคัมภีร์

ข้าพเจ้าคิดว่า เราเห็นนัยยะอย่างน้อยข้อบ่งชี้สี่ประการที่พระวจนะได้ยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประการแรก พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเอ่ยถึงแทนที่และสลับกับพระเจ้าในบางข้อความ หลักฐานประการที่สองที่พิสูจน์ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้ายิ่งคือ คุณลักษณะบางประการที่ปรากฏในพระเจ้านั้นก็ปรากฏในพระวิญญาณฯ ด้วย ประการที่สาม พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำพันธกิจที่พระเจ้าเท่านั้นสามารถกระทำได้ และสุดท้าย เราได้เห็นวาทะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกรวมเข้ากับพระนามของพระเจ้า อย่างในมัทธิว 28 ซึ่งเป็นเรื่องที่คริสเตียนรับบัพติศมา

—ดร. คีธ จอห์นสัน

พื้นฐานจากพระคัมภีร์ในความเชื่อเรื่องเทวสภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถอธิบายได้อีกหลายวิธี แต่ตามจุดประสงค์ของบทเรียนนี้ เราจะเน้นที่พระนามที่พระองค์ถูกเรียก คุณลักษณะที่พระองค์มี พันธกิจที่พระองค์กระทำ และการเรียกพระนามของพระองค์ในลักษณะองค์ตรีเอกานุภาพ เราจะเริ่มจากพระนามต่าง ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์

พระนาม

พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นถูกเรียกด้วยหลายพระนามในพระคัมภีร์ บางพระนามก็แฝงนัยยะความเป็นพระเจ้าไว้ลึกซึ้งมาก แต่บางพระนามก็เรียกพระองค์เป็นพระเจ้าอย่างชัดเจน และหลายพระนามก็อยู่ในตำแหน่งต่างกันระหว่างสองข้อนี้

พระนามที่บ่งบอกความเป็นพระเจ้าของพระองค์ทางอ้อมที่สุดน่าจะเป็น “พระวิญญาณบริสุทธิ์” คำว่า “บริสุทธิ์” ใช้ได้กับทุกแง่มุมของการทรงสร้างที่ไม่มีลักษณะใด ๆ ของพระเจ้า คำว่า “บริสุทธิ์” โดยทั่วไปใช้กับสิ่งที่ต่างจากสิ่งอื่นในจำพวกเดียวกันเพราะมีความพิเศษสำหรับพระเจ้า ในทางใดทางหนึ่ง คำว่า “บริสุทธิ์” ในตัวเองจึงไม่ได้บ่งบอกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า

แม้กระนั้น เราก็ต้องเข้าใจว่าตลอดทั้งพันธสัญญาเดิม พระเจ้านั้นเองเป็นผู้ที่ถูกเรียกว่า “องค์บริสุทธิ์” ดังที่เราได้เห็นในพระวจนะหลายสิบข้อ เช่น 2 พงศ์กษัตริย์ 19:22; อีสยาห์ 30:11-15; และ โยเซยาห์ 11:9-12 และยังมีข้ออื่น ๆ ที่เหมือนจะกล่าวถึงพระเจ้าด้วยพระนาม “พระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่น อีสยาห์ 63:10-11 ยิ่งกว่านั้น การเรียกพระนามในลักษณะนี้ยังพบได้ในวรรณกรรมยิวโบราณที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ เช่น ปัญญาบรรณ 9:17 เมื่อพิจารณาในบริบทพันธสัญญาเดิมแล้ว ก็สมเหตุผลที่เราสามารถเห็นนัยยะของความเป็นพระเจ้าผ่านทางพระนาม “พระวิญญาณบริสุทธิ์”

เมื่อได้รู้จักพระนามที่แฝงนัยยะแล้ว เราจะมาดูบางพระนามที่บ่งบอกเทวสภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบกลาง ๆ คือไม่ถึงกับแฝงนัยยะแต่ก็ไม่ชัดเจน พระนามเหล่านี้รวมถึง “พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” “พระวิญญาณของพระเจ้า” และ “พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” และยังมี “พระวิญญาณของพระเยซู” “พระวิญญาณของพระคริสต์” และ “พระวิญญาณของพระเยซูคริสต์” นอกจากนี้ก็มี “พระวิญญาณของพระบิดาของท่าน” “พระวิญญาณของพระบุตรของ

พระองค์” และ “พระวิญญาณของพระองค์ผู้ทำให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย” พระนามทั้งหมดนี้ทำให้เรารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า โดยบอกชัดเจนว่าพระเจ้าทรงมีเอกภาพกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในลักษณะเดียวกันกับที่มนุษย์มีเอกภาพกับวิญญาณของตนเอง เปาโลอธิบายความเชื่อมโยงนี้อย่างชัดเจนใน 1 โครินธ์ 2:11 ว่า

ความคิดของมนุษย์ใครไหนเล่าจะรู้ วันแต่จิตวิญญาณของคนนั่นเอง? เช่นเดียวกัน ไม่มีใครหยั่งรู้พระดำริของพระเจ้าได้นอกจาก พระวิญญาณของพระเจ้า (1 โครินธ์ 2:11)

จิตวิญญาณของเราคือส่วนที่ทำให้เราเป็นมนุษย์ และจิตวิญญาณก็ไม่ได้เป็นอะไรที่เหนือมนุษย์เลย แต่เป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ในลักษณะเดียวกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ และคุณลักษณะนี้ทำให้พระวิญญาณทราบความคิดของพระบิดา ฉะนั้นโดยการเปิดเผยความคิดของพระเจ้าต่อคริสเตียน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็สำแดงพระองค์เองว่าทรงเป็นพระเจ้า สดท้าย มีบางข้อความที่กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยใช้พระนาม “พระเจ้า” อย่างชัดเจน ลองฟังคำพูดของเปโตรต่ออานาเนียในกิจการ 5:3-4:

แล้วเปโตรจึงกล่าวว่า “อานาเนียเอ๋ย เหตุใดซาตานจึงครอบงำใจของท่าน จนท่านมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์และเก็บเงินค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้ เพื่อตัวท่านเอง? ก่อนที่จะขายที่ดินนี้เป็นของท่าน ไม่ใช่หรือ? เมื่อขายแล้วเงินก็อยู่ในอำนาจของท่าน ไม่ใช่หรือ? อะไรหนอทำให้ท่านคิดทำเช่นนี้? ท่านไม่ได้มุสาต่อมนุษย์แต่มุสาต่อพระเจ้า” (กิจการ 5:3-4)

ในข้อความนี้ ตอนแรกเปโตรบอกว่าอานาเนียได้มุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นเปโตรก็อธิบายว่า ท่านหมายความว่าอานาเนียได้มุสาต่อพระเจ้า ในเหตุการณ์นี้ อัครทูตเปโตรเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “พระเจ้า”

ดังนั้น เมื่อเราพิจารณาพระนามต่าง ๆ ที่พระคัมภีร์ใช้เพื่อกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็จะเห็นว่า หลายพระนามบ่งบอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ในลักษณะต่างกัน ทั้งแบบที่แฝงนัยยะ และแบบชัดเจน

อีกวิธีหนึ่งที่พระคัมภีร์ใช้เพื่อแสดงความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็คือการบรรยายว่าพระวิญญาณฯ มีคุณลักษณะต่าง ๆ ของพระเจ้า

คุณลักษณะ

นักศาสนศาสตร์คริสเตียนตั้งแต่ดั้งเดิมได้กล่าวถึงพระเจ้าว่ามีคุณลักษณะสองแบบต่างกัน ได้แก่ คุณลักษณะที่ถ่ายทอดได้ และคุณลักษณะที่ถ่ายทอดไม่ได้ ในด้านหนึ่ง พระองค์มีคุณลักษณะที่สามารถ “ถ่ายทอด” หรือ “แบ่งปัน” ให้กับสิ่งที่ทรงสร้างได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

ตัวอย่างเช่น พระเจ้ามีคุณลักษณะแห่งการใช้เหตุผล ซึ่งพระองค์ได้ถ่ายทอดหรือแบ่งปันให้แก่มนุษย์ ในฐานะสิ่งทรงสร้างที่มีข้อจำกัด มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจการใช้เหตุผลของพระเจ้าได้ทั้งหมด แต่เราก็สามารถคิดโดยใช้เหตุผลได้ แน่نون คุณลักษณะนี้ไม่ได้หมายความว่าเราเป็นพระเจ้า แต่เป็นเพียงข้อพิสูจน์ว่าเราถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าผู้มีเหตุผล ผู้ถ่ายทอดบางส่วนของคุณลักษณะแห่งการใช้เหตุผลแก่เรา การใช้เหตุผลของเราก็เป็นมาจากพระเจ้า เราสะท้อนคุณลักษณะแห่งเหตุผลของพระองค์เพราะเราเป็นผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง

ความรักเป็นอีกคุณลักษณะหนึ่งของพระเจ้าที่ถ่ายทอดได้ พระวณะหลายตอนสอนเราว่าความรักที่เรามีต่อผู้อื่น และความรักที่มีต่อพระเจ้าเอง ล้วนมาจากคุณลักษณะความรักของพระเจ้าโดยตรง เราพบข้อความเหล่านี้ได้ใน กาลาเทีย 5:22; เอเฟซัส 5:1; ทิโมธี 1:7; และ 1 ยอห์น 4:7-

21

แต่พระเจ้าก็มีคุณลักษณะที่ไม่สามารถถ่ายทอดได้เช่นกัน นั่นคือ คุณลักษณะที่โดยธรรมชาติแล้ว ไม่สามารถแบ่งปันให้กับสิ่งที่พระองค์สร้างได้ คุณลักษณะเช่นนี้ของพระเจ้าที่เราค้นเคยกที่สุดได้แก่คุณลักษณะเช่น ความสัพพัญญู ซึ่งหมายถึงพระเจ้ามีความฉลาด ความรู้ และปัญญาอันไร้ขอบเขต พระเจ้าสถิตอยู่ทุกหนแห่ง ซึ่งหมายถึงพระองค์สถิตอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และพระเจ้ามีความเป็น

นิรันดร์ ซึ่งหมายถึงพระองค์ดำรงอยู่ตลอดกาล และการดำรงอยู่ของพระองค์ไม่มีวันเสื่อมสลาย เนื่องจากคุณลักษณะดังกล่าว ไม่อาจถ่ายทอดได้ของพระเจ้านั้น เป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว เราจึงพิสูจน์ได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์มีคุณลักษณะดังกล่าวครบถ้วน เราจะเริ่มพิจารณาสิ่งแรก คือ พระวิญญาณฯ ทรงสัพพัญญู

พระวจนะกล่าวว่า พระวิญญาณฯ รู้น้ำพระทัยของพระเจ้า เช่น เอเฟซัส 1:17 และ 1 โครินธ์ 2:10-11 แน่นอนว่า ในเมื่อน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น ไร้ขีดจำกัด ก็ต้องอาศัยจิตใจที่ไร้ขีดจำกัดเท่ากันที่จะเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความสามารถเข้าใจ “สัพพัญญูจิต” ของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์เองจึงถูกพิสูจน์แล้วว่าทรงสัพพัญญูเช่นกัน และเมื่อเป็นเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้า

และเราก็พิสูจน์ได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า โดยดูที่ “สรรพคุณภาพ” ของพระองค์ ฤทธานภาพของพระวิญญาณฯ ก็คือฤทธานภาพไร้ขีดจำกัดของพระเจ้า พระวจนะหลายตอนกล่าวถึง

ฤทธานภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เช่น 1 ซามูเอล 10:6; โรม 15:19; 1 โครินธ์ 12:11; และ 1 เธสะโลนิกา 1:5 ให้เราศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์กับฤทธานภาพของพระเจ้าใน ปฐมกาล 1:1-3

ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งในฟ้าสวรรค์และโลก ขณะนั้นโลกยังไม่มีรูปทรงและว่างเปล่า ความมืดปกคลุมอยู่เหนือพื้นผิวของห้วงน้ำ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือน้ำนั้น และพระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดความสว่าง” ความสว่างก็เกิดขึ้น (ปฐมกาล 1:1-3)

เราได้อธิบายก่อนหน้านี้ว่า โดยทั่วไปแล้ว เมื่อพันธสัญญาเดิมกล่าวถึงพระเจ้า จะเป็นการกล่าวถึงองค์ตรีเอกภาพสมบูรณ์ แต่ก็มีเหตุผลชอบธรรมเช่นกันที่เราจะเห็นพระวจนะเน้นพระภาคใดพระภาคหนึ่ง โดยดูจากภาษาและบริบท ในกรณีนี้ พระวจนะเน้นพระภาคพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะพระวิญญาณของพระเจ้า ฉะนั้น พันธกิจการสร้างแสงสว่างกระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ รวมทั้งการสร้างทุกสิ่งนอกเหนือจากนั้น ตามที่ปรากฏในบทนี้ แต่การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีสรรพคุณภาพถึงขนาดสร้างทุกสิ่งจากที่ไม่มีอะไรเลยได้นั้น พระวิญญาณฯ ก็ต้องเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์เท่านั้นด้วย

คุณลักษณะอันถ่ายทอดไม่ได้อีกประการหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ การดำรงอยู่ในทุกที่ พระวจนะเช่น สดุดี 139:7-10 สอนเราว่า พระวิญญาณฯสถิตอยู่ในทุกแห่งของการสิ่งทรงสร้าง จากสวรรค์อันสูงสุดถึงก้นบึ้งของท้องทะเล

นอกจากนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มีคุณลักษณะความเป็นนิรันดร์ ฮีบรู 9:14 เรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “พระวิญญาณนิรันดร์” แปลว่า พระองค์ดำรงอยู่ตลอดมาและจะดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

โดยการแสดงให้เห็นคุณลักษณะอันถ่ายทอดไม่ได้ข้างต้น รวมทั้งคุณลักษณะอื่นที่คล้ายกัน พระคัมภีร์อธิบายชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า

พันธกิจ

หลักฐานที่สามจากพระคัมภีร์ที่พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้แก่ ลักษณะของพันธกิจที่พระองค์กระทำ ก่อนที่พระองค์จะมาพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างละเอียด ให้เราดูพันธกิจบางอย่างของพระองค์ก่อนอย่างรวดเร็ว เพื่อเราจะได้เห็นว่าพันธกิจเหล่านี้ สำแดงความเป็นพระเจ้าของพระองค์อย่างไร

ส่วนที่เป็นข้อพิสูจน์ในพระคัมภีร์คือ การพิจารณาพันธกิจของพระองค์ พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ผูกพันเรากับพระคริสต์ นำเราสู่ชีวิตใหม่ นำมาซึ่งการที่กายคืนชีพ และมีส่วนในการทรงสร้าง พันธกิจทั้งสิ้นนี้ไม่มีทางเป็นของผู้ใดได้ นอกจากพระเจ้าเท่านั้น อำนาจในการทำพันธกิจเหล่านี้ ไม่ได้มอบหมายให้มนุษย์ หรือทูตสวรรค์องค์ใด หรือสิ่งใดที่ถูกสร้างขึ้น มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่จะทำได้ และบนพื้นฐานนี้เอง เราก็มองเห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กระทำพันธกิจของพระเจ้า พระองค์จึงไม่ได้เป็นแค่พระภาคเท่านั้น แต่เป็นพระเจ้าด้วย

—ดร. สตีเฟน เวลล์ม

พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำพันธกิจมากมายที่พระคัมภีร์ระบุว่าคู่ควรกับพระเจ้าเท่านั้น ซึ่งเป็นการสำแดงฤทธานภาพและคุณลักษณะของพระเจ้า เช่น พระวิญญาณฯ ได้สร้างชีวิตใหม่เมื่อพระองค์ฟื้นจิตวิญญาณของเรา ตามที่เราเรียนรู้จากโรม 8:11 พระองค์เป็นทางที่เราจะเข้าถึงพระบิดา ตามที่เราเห็นในเอเฟซัส 2:18 พระองค์นำความรอดมาสู่เรา ตามที่โรม 5-8 ได้อธิบายไว้ ฤทธานภาพของพระองค์อยู่เบื้องหลังการอัศจรรย์โดยผู้เผยพระวจนะและโดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ตามที่เราอ่านพบในโรม 15:4, 19 แม้ว่าพันธกิจของพระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นหาที่สิ้นสุดมิได้ แต่เราก็สามารถใส่ใจเป็นพิเศษกับตัวอย่างอันเด่นชัดสองตัวอย่าง เพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น

ประการแรก พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจให้มีการบันทึกพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าจริง ๆ เมื่อเรายอมรับว่าถ้อยคำของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือถ้อยคำของพระเจ้า ก็เท่ากับเรายอมรับว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือพระเจ้านั่นเอง หลักการนี้พบได้ในมัทธิว 10:20; ยอห์น 3:34; กิจการ 1:16 และ 4:31; และ เอเฟซัส 6:17

อีกตัวอย่างหนึ่ง ลองฟังคำพูดของเปโตร ใน 2 เปโตร 1:20-21:

เหนือสิ่งอื่นใดท่านต้องเข้าใจว่า ไม่มีคำพยากรณ์ใดในพระคัมภีร์ที่มาจากความเข้าใจของตัวผู้เผยพระวจนะเอง เพราะคำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่เคยเกิดจากเจตจำนงของมนุษย์แต่มนุษย์กล่าวถ้อยคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเขา (2 เปโตร 1:20-21)

ในพระวจนะตอนนี้ เปโตรสอนว่า การที่ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ” ก็คือการกล่าวตามคำตรัสของพระเจ้า พระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า เพราะได้รับการดลใจและเป็นคำตรัสโดยพระเจ้า นั่นคือ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระภาคที่สามของพระเจ้า

อีกตัวอย่างหนึ่ง การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำพันธกิจในฐานะที่ปรึกษา แสดงว่าพระองค์เป็นพระเจ้า ในยอห์น 14-16 พระเยซูกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นที่ปรึกษาผู้กระทำสิ่งต่าง ๆ เช่น เผยความจริง กล่าวโทษโลกว่าได้ทำบาป และเป็นพยานเพื่อพระเยซู และอาจฟังดูแปลกเมื่อได้ยินว่า พันธกิจในฐานะที่ปรึกษานี้ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสำคัญและคุณค่ายิ่งกว่าการที่พระเยซูมาปรากฏในกายมนุษย์ในโลกนี้ด้วยซ้ำ พระเยซูตรัสเช่นนั้น ในยอห์น 16:7

แต่เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า การที่เราจะจากพวกท่านไปก็เพื่อผลดีของพวกท่าน ถ้าเราไม่ไปองค์ที่ปรึกษาก็จะไม่มาหาพวกท่าน แต่ถ้าเราไปเราจะส่งพระองค์มาหาพวกท่าน (ยอห์น 16:7)

ลองคิดดูสักครู่ พระเยซูตรัสเองว่า การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่ด้วยกับเรา ก็จะเป็นการดีต่อคริสตจักร มากกว่าที่พระเยซูเองจะอยู่กับเราต่อไปในสภาพมนุษย์ แต่ความจริงก็คือ ไม่มีสิ่ง

ถูกสร้างใด ๆ ที่มีข้อจำกัด จะอยู่เหนือพระพรแห่งการที่พระคริสต์ดำรงอยู่ทางกายภาพได้ ดังนั้น การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำมาซึ่งพระพรอย่างอุดมกว่าพระเจ้าพระบุตร ก็ต้องเป็นเพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์เองทรงเป็นพระเจ้าเท่านั้น

สูตรโครงสร้าง

วิธีที่สี่ที่พระคัมภีร์ใช้เพื่อประกาศความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็คือการใช้สูตรโครงสร้างตรีเอกานภาพ ซึ่งรวมพระนามของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้กับพระนามของพระบิดาและพระบุตร

สูตรโครงสร้างตรีเอกานภาพคือข้อความในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงทั้งสามพระภาคของตรีเอกานภาพอย่างชัดเจนและเท่าเทียมกัน ตามหลักแล้ว ก็โดยการแสดงถึงการร่วมมือกันของทั้งสามพระภาค โดยการกล่าวว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็น “หุ้นส่วน” ที่เท่าเทียมกัน พระคัมภีร์บ่งบอกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความเป็นพระเจ้าเท่ากับพระบิดาและพระบุตร สูตรโครงสร้างเช่นนี้พบได้ในโรม 15:30; 1 โครินธ์ 12:4-6; 2 เธสะโลนิกา 2:13-14; และอีกหลายแห่ง เราจะลองดูสูตรนี้ในสองตัวอย่าง

ตัวอย่างแรกอยู่ในมัทธิว 28:19 ซึ่งเป็นตอนที่พระเยซูบัญชาว่า:

ดังนั้นจงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ ให้เขารับบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 28:19)

ในสูตรนี้ พระเยซูระบุว่าทำให้บัพติศมาต้องกระทำในพระนาม หรือโดยอำนาจ ของทั้งสามพระภาคขององค์ตรีเอกานภาพ พระบัญชาไม่ได้แยกว่าพระภาคใดมีพระเกียรติมากน้อยกว่ากัน แต่บอกว่าทั้งสามนั้นเท่าเทียมกัน

อีกตัวอย่างที่ชัดเจนอยู่ใน 2 โครินธ์ 13:14 ซึ่งเป็นข้อความของเปาโล:

ขอพระคุณขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ความรักของพระเจ้า และสามัคคีธรรมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดำรงอยู่กับท่านทั้งปวงเถิด (2 โครินธ์ 13:14)

ในข้อความขอพระพรตอนท้ายจดหมาย เปาโลรวมทั้งสามพระภาคเข้าด้วยกัน นั่นคือ พระบุตร คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา ซึ่งท่านเอ่ยถึงด้วยพระนาม “พระเจ้า” และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเป็นดังนี้ ท่านก็กล่าวถึงทั้งสามพระภาคในฐานะองค์ประกอบที่เท่าเทียมกันในการประทานพระพรแห่งความรอด

สูตรโครงสร้างเช่นนี้บอกชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระภาคหนึ่งที่เท่าเทียมในองค์พระเจ้าสมบูรณ์ โดยแสดงให้เห็นว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอภาคกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระลักษณะและกิจการสำคัญอันเป็นคุณสมบัติของพระเจ้า เช่นการประทานพระคุณและความรอดแก่คนบาป และการได้รับพระเกียรติและการนมัสการในฐานะพระเจ้า

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานภาพของคริสเตียนสอนเราว่าพระเจ้าองค์เดียวดำรงอยู่ช้านิรันดร์เป็น “เอกภาพ” อันประกอบด้วยสามพระภาค และเนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า จึงถูกต้องเหมาะสมที่เราไม่เพียงแต่อธิษฐานต่อพระองค์เท่านั้น แต่ต้องถวายเกียรติแด่พระองค์ในฐานะพระเจ้าเช่นกัน

—ดร.คิธ จอห์นสัน .

เราได้พิจารณาความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว จากนั้น เราจะศึกษาหัวข้อที่สอง คือ ความเป็นพระภาค ในหัวข้อนี้ เราจะเน้นประเด็นที่ว่า เราต้องปฏิบัติต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในฐานะพระภาคหนึ่งแท้จริง ไม่ใช่เพียงในฐานะพลังหรืออำนาจของพระเจ้า

ความเป็นพระภาค

ตลอดประวัติศาสตร์ของคริสตจักร มีหลายกลุ่มได้ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระภาคหนึ่งที่มีทั้งการรับรู้เป็นของตนเองและมีคุณลักษณะของพระเจ้าในตนเอง บางกลุ่มเชื่อว่าพระองค์เป็นพระบิดาในอีกร่างหนึ่ง กลุ่มอื่น ๆ แย้งว่าพระนาม “พระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นแค่ชื่อที่นักเขียนยุคโบราณใช้เพื่อบรรยายคุณภาพของพระเจ้า แต่เมื่อดูโครงสร้างของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เราก็เห็นว่าหลักข้อเชื่อนี้ยืนยันจุดยืนของพระคัมภีร์ ที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระภาคแท้โดยพระองค์เองภายในองค์พระเจ้าสมบูรณ์ นี่เป็นสิ่งที่พระวาจาสอนไว้อย่างชัดเจน และเป็นจุดยืนที่ยึดถือโดยทุกแขนงทุกนิกายของคริสตจักรมาโดยตลอด

พันธสัญญาใหม่บรรยายพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแง่ที่เป็นพระภาคสมบูรณ์ ไม่ใช่พลังอันปราศจากตัวตน และคริสตชน คริสตจักร ที่เหลือก็รวมตัวกันโดยยึดมั่นคำพยานนั้น และประกาศว่านี่คือสิ่งที่เราเชื่อเช่นกัน จริงอยู่ กว่าคำยืนยันนี้จะถูกประกาศอย่างชัดเจนในหลักข้อเชื่อฉบับต่อมา เวลาที่ผ่านมา 300-400 ปี ก่อนจะมีการถกเถียงกันอย่างจริงจังในเรื่องนี้ แต่เมื่อ บาซิลแห่งซีซาร์เรีย อภิปรายประเด็นนี้ในศตวรรษที่สี่ ท่านไม่ได้ประกาศหลักคำสอนใหม่ แต่ท่านเพียงแต่ทำให้สิ่งที่คริสตชนเชื่อมานานกว่าสามร้อยปีเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนขึ้นเท่านั้น

—ดรูปีเตอร์ วอลด์เกอร์ .

ก่อนอื่นเราต้องยอมรับว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ไม่ได้อธิบายเรื่องเหล่านี้อย่างชัดเจน แต่เมื่อเราพิจารณาข้อถกเถียงสำคัญทางศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในช่วง 3-4 ศตวรรษแรกของคริสต์ศาสนา เราจะเห็นได้ว่า การที่หลักข้อเชื่อฯ ยืนยันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสมาชิกของตรีเอกานุภาพ ก็เท่ากับหลักข้อเชื่อฯ ได้ยืนยันความเป็นพระภาคของพระวิญญาณฯ ทางอ้อมนั่นเอง เช่นเดียวกับหลักการอื่น ๆ ของคริสต์ศาสนาที่มีรากฐานในพระคัมภีร์ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ปฏิเสธแนวคิดที่ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ใช่พระภาคหนึ่ง แต่เป็นเพียงพลังหรืออำนาจของพระเจ้าเท่านั้น

ในการศึกษาพื้นฐานพระคัมภีร์เพื่อเข้าใจหลักข้อเชื่อฯ ที่ยืนยันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระภาคหนึ่งของพระเจ้านั้น เราจะแบ่งการอภิปรายออกเป็นสามส่วน หนึ่ง เราจะดูคุณลักษณะเฉพาะตัวที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มี สอง เราจะเน้นคุณลักษณะเฉพาะตัวที่ทำให้พระวิญญาณฯ แตกต่างจากพระบิดาและพระบุตร และสาม เราจะอธิบายความสัมพันธ์เชิงพระภาคระหว่างพระวิญญาณฯ กับอีกสองพระภาคในองค์ตรีเอกานุภาพ เราจะเริ่มด้วยคุณลักษณะที่พิสูจน์ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระภาคหนึ่งโดยสมบูรณ์

คุณลักษณะ

เมื่อเรากล่าวถึงคุณลักษณะเฉพาะตัวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราคำนึงถึงคุณสมบัติต่าง ๆ ของพระองค์ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริงเกี่ยวกับพระองค์ได้ ก็ต่อเมื่อพระองค์เป็นพระภาคหนึ่งอย่างแท้จริงเท่านั้น ไม่ใช่แค่พลังที่แยกออกมาจากพระภาคใดพระภาคหนึ่ง

ข้าพเจ้าพบว่า พันธสัญญาใหม่นั้นให้ความรู้ดีมาก พันธสัญญาใหม่นั้น ไม่ได้กล่าวถึงเพียงแค่พระนาม และตำแหน่งของพระเจ้าพระบิดา พันธกิจของพระเจ้าพระบิดา คุณลักษณะของพระเจ้าพระบิดา และพันธกิจต่าง ๆ ของพระเจ้าพระบิดา เท่านั้น แต่ยังคงกล่าวอย่างเดียวกันเกี่ยวกับพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คุณสมบัติเฉพาะตัวต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของพระเจ้าพระบิดา ในพระคัมภีร์ ก็ถูกระบุว่าเป็นลักษณะของพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพันธสัญญาใหม่ด้วย และนี่ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่สิ่งนี้เน้นให้เราทราบว่าการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระภาคสมบูรณ ไม่ใช่เป็นแค่พลังหรืออำนาจเท่านั้น

—ดร เจ .ลิกอน ดันแคน ที่สาม

พระวิญญาณบริสุทธิ์มีคุณลักษณะเฉพาะตัวมากมายเกินกว่าที่เราจะเรียบเรียงไว้ได้หมดในบทเรียนนี้ ดังนั้น เราจะกล่าวถึงตัวอย่างสี่ประการที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นพระภาคของพระองค์ เราจะเริ่มด้วยการกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีพระประสงค์ นี่คือศักยภาพของพระองค์ที่ใช้ในการวางแผน แสดงความประสงค์ และเลือกสรร เป็นที่ชัดเจนอยู่แล้วว่าผู้ใดก็ตามที่สามารถกระทำสิ่งเหล่านี้ได้นั้น ไม่ได้เป็นเพียงแค่พลังหรืออำนาจเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 12:11 เกี่ยวกับการมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า:

ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการงานของพระวิญญาณองค์เดียวกัน และพระองค์ประทานสิ่งเหล่านี้ให้แก่แต่ละคนตามที่ทรงกำหนดไว้ (1 โครินธ์ 12:11)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ประสงค์ให้บางคนได้รับของประทานหนึ่ง และคนอื่น ๆ ให้ได้รับของประทานต่างกัน ไป พลังอันปราศจากตัวตน ไม่สามารถมีแผนการและความประสงค์นี้ได้ มีแต่พระภาคสมบูรณเท่านั้นที่ทำได้ ดังนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงต้องเป็นพระภาคสมบูรณเท่านั้น

นอกจากนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีคุณลักษณะแห่งความคิดและความรู้ โดยคุณลักษณะนี้พระองค์มีความหยั่งรู้และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ พระองค์สำแดงความรู้และความคิดของพระองค์ในหลายทาง เช่น โดยการแสวงหาและหยั่งรู้พระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้า เช่นใน 1 โครินธ์ 2:10-12 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มีพระประสงค์ของพระองค์เอง เช่นใน โรม 8:27 นอกจากนี้ พระองค์ยังถ่ายทอดปัญญาและความรู้ เช่นใน 1 โครินธ์ 12:8 และพระองค์ยังเป็นผู้สอนด้วย เช่นในลูกา 12:12

พระเยซูองค์ได้กล่าวถึงความรู้และความคิดของพระวิญญาณในยอห์น 14:26 ลองฟังสิ่งที่พระเยซูตรัสแก่อัครสาวก:

แต่องค์ที่ปรึษาคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาใน นามของเราจะทรงสอนสิ่งทั้งปวงแก่พวกท่าน และจะให้พวกท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวกับพวกท่าน (ยอห์น 14:26)

พลังที่ไร้ตัวตน ไม่สามารถคิด รู้ และสอนได้ ดังนั้น คุณลักษณะแห่งความรู้และความคิดจึงพิสูจน์ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระภาคสมบูรณ

นอกจากนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์มีอารมณ์ ความรู้สึกภายใน และความรัก ที่พระองค์แสดงออกเพื่อสนองตอบกับผู้อื่นและเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวอื่น ๆ ของพระองค์ การที่พระองค์มีอารมณ์พิสูจน์ว่าพระองค์เป็นพระภาคหนึ่ง ไม่ใช่เพียงแค่พลัง ตัวอย่างก็คือ ความรักของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกกล่าวถึงในโรม 15:30 และความชื่นชมยินดีของพระองค์ที่ถูกกล่าวถึงใน 1 เธสะโลนิกา 1:6 ลองฟัง เอเฟซัส 4:30 เกี่ยวกับความเสียใจของพระองค์:

อย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย โดยพระวิญญาณนี้ท่านได้รับการประทับตราแล้วสำหรับวันแห่ง การทรงไถ่ให้รอด (เอเฟซัส 4:30)

การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มีอารมณ์ เช่นความเสียใจ บ่งบอกว่าพระองค์เป็นพระภาคโดยสมบูรณ์

ยิ่งกว่านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีสิ่งที่เราอาจเรียกว่าคุณลักษณะของการเป็นผู้ปฏิบัติ พระองค์มีพระประสงค์ นั่นคือ ความสามารถในการมุ่งหมายสิ่งต่าง ๆ และลงมือปฏิบัติตามเจตนาของพระองค์เอง และสิ่งนี้ทำให้พระองค์สามารถกระทำกิจมากมายที่ผู้เป็นบุคคลเท่านั้นจะสามารถทำได้ ตัวอย่างเช่น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน ในยอห์น 15:26 และโรม 8:16 พระองค์ทรงมีสามัคคีธรรมกับเรา ในฟิลิปปี 2:1 และพระองค์ตรัสและบัญชา ในกิจการ 8:29 และ 13:2 และอีกตัวอย่างหนึ่ง ในโรม 8:26-27 กล่าวว่า

ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณทรงช่วยเราในยามเราอ่อนแอ เราไม่รู้ว่าเราควรอธิษฐานขอสิ่งใด แต่พระวิญญาณเองทรงอธิษฐานวิงวอนแทนเราด้วยการคร่ำครวญที่ไม่อาจหาถ้อยคำใดมาบรรยาย และพระเจ้าผู้ทรงชั้นสุดจิตใจของเราทรงรู้พระทัยของพระวิญญาณเพราะพระวิญญาณทรงอธิษฐานวิงวอนแทน ประชากรของพระเจ้าตามพระประสงค์ของพระเจ้า (โรม 8:26-27)

การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อก็เป็นอีกข้อพิสูจน์ถึงความเป็นพระภาคของพระองค์ พลังและอำนาจอันปราศจากตัวตน ไม่สามารถอธิษฐานและทูลวิงวอน และร้องขออย่างจริงจังได้ ผู้เป็นบุคคลเท่านั้นถึงจะทำการเหล่านี้ได้

ชาร์ลส์ สเปอร์เจียน นักเทศน์แบบพิสดัยผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1834-1892 ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ในคำเทศนาของท่าน หัวข้อ “การทูลวิงวอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งอ้างอิงพระธรรมโรม 8:26-27 ลงฟังคำพูดของท่าน:

พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้เรารับมือกับความเปราะบางทางร่างกายและจิตใจ พระองค์ช่วยเราแบกกางเขนของเรา ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของความเจ็บปวดทางกาย ความหดหู่ทางใจ ความขัดแย้งด้านจิตวิญญาณ การถูกใส่ร้าย ความยากจน หรือการถูกข่มเหง ในความอ่อนแอของเรา พระองค์ทรงช่วย และเมื่อเรามีผู้ช่วยผู้เข้มแข็งจากเบื้องบน เราก็ไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น พระคุณของพระเจ้าเพียงพอสำหรับเรา และความแข็งแกร่งของพระองค์ก็จะสมบูรณ์ในความอ่อนแอ. เรารู้สึกมีกำลังใจเมื่อรู้ว่าบางสิ่งกำลังทำงานภายในเรา มีใครสักคนที่ทรงพลังมากกว่าเรา และแม้ว่าบางครั้งเรารู้สึกปราศจากความช่วยเหลือ หรืออยู่ใต้พันธนาการของบางสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม นั่นก็เป็นแค่สิ่งที่ความรู้สึกบอกเราหาใช่ความจริงไม่ องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงฤทธานุภาพของพระเจ้ากำลังทำงานอยู่อย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้เรามีลักษณะตามพระฉายาของพระคริสต์ นี่เป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่! นี่ยังเป็นความอุ่นใจ เพราะหมายความว่าเรามีพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์สถิตด้วยตลอดเวลาและเราดำเนินชีวิตต่อหน้าพระองค์เสมอ นั่นคือ แม่เราปกปิดความล้มเหลวของเราจากคนอื่น แต่บาปของเราไม่มีทางเป็นความล้มเหลว เพราะเราดำเนินชีวิตโดยมีพระเจ้าพระองค์เองสถิตอยู่ด้วย และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นพระวิญญาณที่บริสุทธิ์ พระวิญญาณของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ แน่นอนในฐานะศิษยาภิบาล เมื่อข้าพเจ้าให้คำปรึกษาคนที่กำลังต่อสู้กับความบาป ข้าพเจ้าก็อยากให้เกิดความเข้าใจในความสมดุลระหว่างสองสภาพนี้ จงอย่าสิ้นหวัง พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานในจิตใจและชีวิตของท่าน จงวางใจและพักจิตใจให้สงบในพระคริสต์ เพื่อพระองค์จะประทานชัยชนะแก่ท่านในการต่อสู้กับความบาป และอย่าชะล่าใจ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนี้ทรงสถิตอยู่และทำงานในท่านและทำร่วมกับท่านเสมอ

—ดร.เดนนิส จอห์นสัน .

เมื่อเราได้เห็นว่าคุณลักษณะเฉพาะตนของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำแดงความเป็นพระภาคของพระองค์อย่างไรแล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาข้อแตกต่างระหว่างพระองค์กับพระบิดาและพระบุตร ในฐานะต่างพระภาคกันในองค์ตรีเอกานุภาพ

ข้อแตกต่าง

เราควรเริ่มต้นด้วยการยอมรับก่อนว่าในพระวจนะหลายตอน ความแตกต่างระหว่างพระวิญญาณกับอีกสองพระภาคในตรีเอกานุภาพนั้น ไม่กระฉ่อนัก เช่น พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเป็นพระวิญญาณของพระบุตรของพระเจ้า ในกาลาเทีย 4:6 และพระวิญญาณของพระบิดา ในมัทธิว 10:20 และพระวิญญาณฯ ก็มีอีกหลายพระนามที่เน้นความสัมพันธ์อันเชื่อมโยง ระหว่างทั้งสามพระภาคในตรีเอกานุภาพ

แม้ว่าข้อความเช่นนี้จะเป็นที่มาของการถกเถียงกันอย่างมากในคริสตจักรยุคแรก แต่ความเกี่ยวข้องอย่างแนบแน่นของทั้งสามพระภาคก็ไม่น่าจะทำให้เราแปลกใจ เพราะในที่สุดแล้ว ทั้งสามพระภาคก็คือพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ฉะนั้น ก็มีเหตุผลสมบูรณที่เราจะนึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นพระวิญญาณของพระบิดาและของพระบุตร และในเวลาเดียวกันก็ยืนยันว่าพระองค์เป็นพระภาคหนึ่งที่แยกออกจากอีกสองพระภาคอย่างสิ้นเชิง

วิธีหนึ่งที่เน้นให้เห็นความแตกต่างระหว่างพระวิญญาณฯ กับอีกสองพระภาคในตรีเอกานุภาพก็คือการศึกษาข้อความในพระคัมภีร์ที่แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระภาคทั้งสาม และทำให้เราเห็นความแตกต่างระหว่างกัน ได้ชัดเจน มีหลายข้อความที่แสดงความแตกต่างเช่นนั้น แต่สองข้อความต่อไปนี้อาจจะเพียงพอที่จะช่วยให้เราเห็นว่าพระวิญญาณนั้นแตกต่างจากพระบุตรและพระบิดา ข้อแรกให้เราศึกษาคำพูดของพระเยซูในยอห์น 16:7:

แต่เราบอกความจริงแก่พวกท่านว่า การที่เราจะจากพวกท่านไปก็เพื่อผลดีของพวกท่าน ถ้าเราไม่ไปองค์ที่ปรึกษาจะไม่มาหาพวกท่าน แต่ถ้าเราไปเราจะส่งพระองค์มาหาพวกท่าน (ยอห์น 16:7)

ในเหตุการณ์นี้ พระเยซูกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่เสด็จลงมาถ้าพระบุตรไม่เสด็จกลับมาก่อน เห็นได้ชัดว่าพระเยซูแยกพระองค์เองจากพระวิญญาณฯ โดยกล่าวว่าผู้หนึ่งต้องเสด็จไปก่อนที่อีกผู้หนึ่งจะเสด็จมา แต่ละพระองค์ก็มีบทบาทที่ได้รับมอบหมาย และบทบาทของพระวิญญาณฯ จะไม่เริ่มขึ้นจนกระทั่งพระบุตรได้กระทำพันธกิจบนโลกนี้สำเร็จและเสด็จขึ้นสู่สวรรค์เสียก่อน สิ่งนี้บ่งบอกชัดเจนว่าพระวิญญาณฯ เป็นพระภาคที่แยกจากพระบุตร

ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณฯ ก็กระทำหลายสิ่งที่ทำให้พระองค์แตกต่างจากพระบิดา เช่น ในบทบาทของพระองค์ในฐานะที่ปรึกษา พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น “ทนายฝ่ายจำเลย” ให้เราคอยช่วยเราในการสู่ความจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า

โดยทั่วไป งานของพระวิญญาณฯ ก็คือการนำพันธกิจของพระคริสต์มาปฏิบัติ พระคริสต์ได้สละชีวิตของพระองค์เป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่เรา งานของพระวิญญาณฯ ก็คือการรับพันธกิจนั้นและนำมาปฏิบัติในจิตใจของเรา เราจึงจำเป็นต้องมีทั้งพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความหมายของข้าพเจ้าก็คือ ถ้าเราไม่มีพระวิญญาณฯ ที่จะนำสิ่งนี้มาปฏิบัติในจิตใจของเรา เราก็จะไม่อยู่ในสภาพที่ดีนัก เนื่องจากพันธกิจของพระคริสต์นั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าประสงค์จะให้เกิดขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงเราจากภายใน และด้วยเหตุนี้พระวิญญาณฯ ได้เสด็จมา และพระวิญญาณได้สร้างเราขึ้นใหม่ ทำให้เราบังเกิดใหม่ พระวิญญาณฯ ทำให้เราบริสุทธิ์ นั่นคือ ชำระให้ปราศจากมลทิน และพระวิญญาณฯ ก็ยังคงมอบของประทาน และ

พระพร และผลดีต่าง ๆ ในชีวิตของเราเสมออย่างครบถ้วน ดังนั้น พันธกิจของพระวิญญาณฯ จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้

—ดรจอห์น เฟรม .

ตัวอย่างเช่น ในโรม 8:26-27 เปาโลเขียนไว้ว่า:

ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณทรงช่วยเราในยามเราอ่อนแอ เราไม่รู้ว่าเราควรอธิษฐานขอสิ่งใดแต่พระวิญญาณเองทรงอธิษฐานวิงวอนแทนเราด้วยการคร่ำครวญที่ไม่อาจหาถ้อยคำใดมาบรรยาย และพระเจ้าผู้ทรงชั้นสุดจิตใจของเราทรงรู้พระทัยของพระวิญญาณเพราะพระวิญญาณทรงอธิษฐานวิงวอนแทนประชากรของพระเจ้าตามพระประสงค์ของพระเจ้า (ในโรม 8:26-27)

เมื่อเปาโลสอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์วิงวอนเพื่อเราต่อพระบิดา เปาโลแสดงให้เห็นว่า พระวิญญาณและพระบิดาเป็นสองพระภาคแยกจากกัน โดยพระภาคหนึ่งวิงวอน และอีกพระภาคหนึ่งรับฟังคำวิงวอนนั้น

พระองค์ทูลวิงวอนต่อพระบิดา พระองค์ตรัสภายในจิตใจของเราเมื่อเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร และเปาโลอธิบายว่าพระองค์คร่ำครวญในจิตใจของเรา ดังนั้นเราจึงสามารถกล่าวสิ่งเหล่านั้นต่อพระเจ้าได้ ทั้ง ๆ ที่เราไม่รู้ว่าจะกล่าวอย่างไร

—ดรจอห์น เฟรม .

เราอาจกล่าวได้ว่า วิธีการอธิษฐานตามบรรทัดฐานก็คือ อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามของพระบุตรและโดยฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่กระนั้น เราก็เป็นผู้ที่เชื่อในศาสนาแห่งพระคุณและเสรีภาพในลักษณะที่เราสามารถทูลต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง โดยไม่สิ้นกลอนความเป็นเอกภาพของพระเจ้าและโดยไม่ทำให้วิธีการอธิษฐานของเราถูกปฏิเสธแต่อย่างใด

—ดรเกล็น สคอร์ดจี .

คำอธิษฐานต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ ซึ่งกล่าวกันว่าเป็นของอ็อกัสติน บิดาแห่งคริสตจักรซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 354-430 ได้ให้แบบอย่างที่ยอดเยี่ยมสำหรับเราในการอธิษฐาน:

โอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้ลมปราณของพระองค์อยู่ในใจข้าพเจ้า
เพื่อทุกความคิดของข้าพเจ้าจะบริสุทธิ์;
โอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ โปรดกระทำกิจในข้าพเจ้า
เพื่องานของข้าพเจ้าจะบริสุทธิ์เช่นกัน;
โอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ โปรดชักนำจิตใจของข้าพเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะรักเฉพาะสิ่งที่บริสุทธิ์;
โอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ โปรดเสริมกำลังข้าพเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะปกป้องทุกสิ่งที่บริสุทธิ์;
โอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอพิทักษ์รักษาข้าพเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะบริสุทธิ์ตลอดไป

เมื่อเราได้เข้าใจความเป็นพระภาคของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแง่คุณลักษณะเฉพาะตนของ

พระองค์และการที่พระองค์แตกต่างจากพระบิดาและพระบุตรแล้ว ต่อไปเราจะดูที่ความสัมพันธ์ของพระองค์กับอีกสองพระภาคในองค์ตรีเอกานุภาพ

ความสัมพันธ์

เราได้กล่าวมาโดยตลอดในบทเรียนนี้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพระภาคในตรีเอกานุภาพนั้น ถูกอธิบายตั้งแต่ดั้งเดิมบนพื้นฐานของสอง มุมมอง กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ นักศาสนศาสตร์ได้กล่าวถึงองค์ตรีเอกานุภาพเชิงภววิทยาและตรีเอกานุภาพเชิงเคหะวิทยา ทั้งสองมุมมองนี้ศึกษาตรีเอกานุภาพองค์เดียวกัน นั่นคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญานบริสุทธิ แต่เน้นแง่มุมที่ต่างกัน เกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างสามพระภาคของพระเจ้า

เมื่อเราพูดถึงตรีเอกานุภาพเชิงภววิทยา เราเน้นที่สภาวะและการดำรงอยู่ของพระเจ้า จากมุมมองนี้ พระวิญญานบริสุทธิมีความเท่าเทียมกับพระบิดาและพระบุตรในด้านอำนาจและพระสิริ ทั้งสามพระภาคของพระเจ้านั้น ไร้ขีดจำกัด ดำรงนิรันดร์ และไม่เปลี่ยนแปลง แต่ละภาคมีคุณลักษณะสำคัญของความเป็นพระเจ้าเหมือนกัน เช่น ปัญญา ฤทธานุภาพ ความบริสุทธิ์ ความยุติธรรม ความดี และสัจธรรม

และเมื่อเราพูดถึงองค์ตรีเอกานุภาพเชิงเคหะวิทยา เราก็พิจารณาว่าพระภาคต่าง ๆ ของพระเจ้ามีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร ในมุมมองนี้ แต่ละพระภาคขององค์พระเจ้าสมบูรณ์ ต่างมีความรับผิดชอบ อำนาจ และบทบาทที่ได้รับมอบหมายแตกต่างกันไป อำนาจของพระวิญญานฯ อยู่ภายใต้อำนาจที่เหนือกว่าของพระบิดาและพระบุตร และบทบาทของพระวิญญานฯ โดยส่วนใหญ่แล้ว ก็เพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาของพระบิดาและพระบุตร และทำให้ทั้งสองพระองค์ได้รับพระสิริ

พระเจ้าอยู่ที่ไหน พระวิญญานของพระองค์ก็อยู่ที่นั่นด้วย พระวิญญานของพระองค์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะกับการที่พระองค์สถิตอยู่ด้วยเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจของพระองค์ด้วย ดังนั้น ถ้าเราติดตามความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับการทรงสร้างของพระองค์ ก็เป็นไปไม่ได้เลยที่จะบรรยายการทรงสร้างโดยปราศจากพระวิญญานบริสุทธิ ในปัจจุบัน พระวิญญานบริสุทธิกำลังนำทางประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ จริง ๆ แล้ว พระวิญญานบริสุทธิเป็นผู้ที่นำความเอาใจใส่และความรักของพระเจ้ามาปฏิบัติในเวลาอันเหมาะสม

—ดรอัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์ .

ในทางคริสต์ศาสนศาสตร์ ทั้งด้านตรีเอกานุภาพเชิงภววิทยาและด้านตรีเอกานุภาพเชิงเคหะวิทยา พระวิญญานบริสุทธิเป็นพระภาคที่สาม

ในตรีเอกานุภาพเชิงภววิทยา พระองค์เป็นพระภาคที่สาม เพราะเป็นลมปราณที่พระบิดา ซึ่งเป็นพระภาคที่หนึ่ง และพระบุตร ซึ่งเป็นพระภาคที่สอง ได้ระบายออกมา

ณ ที่นี้ เราต้องอธิบายก่อนว่า คริสตจักรต่าง ๆ ในนิกายออร์ทอดอกซ์สอนว่า พระวิญญานบริสุทธิคือลมปราณที่มาจากพระบิดาเท่านั้น มิได้มาจากพระบุตร คำสอนที่ต่างกันนี้เป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคริสตจักรซีกตะวันออกและคริสตจักรซีกตะวันตก ซึ่งเริ่มในปี ค.ศ. 1054 และต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน แน่นนอน เนื่องจาก หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ถูกสร้างขึ้นก่อนความขัดแย้งนี้ หลักข้อเชื่อ จึงมิได้กล่าวถึงความเห็นต่างกันระหว่างคริสตจักรตะวันออกและคริสตจักรตะวันตก และคริสตจักรในทั้งสองซีกโลกก็ยืนยันข้อความทั้งหมดใน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เช่นกัน

ในตรีเอกานุภาพเชิงเคหะวิทยา พระองค์เป็นพระภาคที่สามเพราะพระองค์อยู่ในตำแหน่งที่สาม ภายใต้ทั้งพระบิดาและพระบุตร พระวจนะกล่าวถึงการอยู่ภายใต้พระบิดาและพระบุตรในหลาย

รูปแบบ เช่น พระวิญญาณฯ ถูกส่งมาหรือประทานมาโดยพระบิดาและพระบุตร พระคัมภีร์กล่าว เช่นนี้ใน ลูกา 11:13; ยอห์น 14:26 และ 15:26; และกิจการ 2:33 และเมื่อพระวิญญาณฯ เสด็จมา พระองค์ก็เชื่อฟังพระบิดาและพระบุตร โดยการกระทำพันธกิจที่ทั้งสองพระองค์มอบหมายให้กระทำ เราอ่านพบได้ใน ยอห์น 16:13; โรม 8:11; และ 1 เปโตร 1:2

แน่นอน แม้เราจะกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำที่สุดในมุมมองของตรีเอกานุภาพเชิงเคหะวิทยา แต่สิ่งสำคัญก็คือ เรายังคงเห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้าเต็มตัว และมีอำนาจสูงสุดอย่างสมบูรณ์เหนือทุกแง่มุมของสิ่งที่ทรงสร้าง ยิ่งกว่านั้น ภายในตรีเอกานุภาพก็ยังมีบรรยากาศแห่งการนับถือซึ่งกันและกัน เนื่องจากสิ่งใดที่พระภาคหนึ่งกระทำ ทั้งสามก็กระทำเช่นกัน ดังนั้น การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายใต้พระบิดาและพระบุตร ก็ไม่ได้หมายความว่าพระองค์มีลักษณะภายในด้อยกว่าแต่อย่างใด ไม่เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน เพราะในความเป็นพระเจ้าแล้ว พระวิญญาณฯ เท่าเทียมกับพระบิดาและพระบุตรอย่างครบถ้วน

ความเป็นพระภาคสมบูรณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในคริสต์ศาสนศาสตร์ และเราได้เห็นแล้วว่ามิใช่เหตุผลมากมายที่จะยืนยันคำพูดนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ประกอบด้วยคุณลักษณะที่บ่งบอกชัดเจนว่าพระองค์เป็นตัวตนเฉพาะที่มีการรับรู้เป็นของตนเอง อีกทั้งความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดาและพระบุตรก็แสดงชัดเจนว่าพระองค์เป็นพระภาคที่มีชีวิต ไม่ใช่แค่พลังหรืออำนาจอันปราศจากจิตใจ เราจึงสามารถและควรจะมีคามมั่นใจอย่างมั่นคงในหลักคำสอนดั้งเดิมนี้

เมื่อมาถึงจุดนี้ ในเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้ศึกษาคำยืนยันของ หลักข้อเชื่ออัครธรรมทูต เกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าและความเป็นพระภาคสมบูรณ์ของพระวิญญาณฯ ณ จุดนี้เราก็พร้อมที่จะศึกษาหัวข้อสำคัญที่สาม นั่นคือ พันธกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้กระทำตลอดประวัติศาสตร์ และยังคงกระทำอยู่ในปัจจุบัน

พันธกิจ

ประโยชน์ข้อหนึ่งของการมีความเข้าใจอย่างเต็มเปี่ยมเกี่ยวกับพันธกิจของพระวิญญาณฯ ก็คือ เราจะได้ว่าพระเจ้าทำงานร่วมกับเราอย่างเป็นส่วนตัวจริง ๆ พระองค์ไม่ใช่พระเจ้ากดขี่ พระองค์เสด็จมาหาเราและมีปฏิสัมพันธ์กับเราอย่างเป็นส่วนตัวมาก ดังนั้น จริง ๆ แล้ว พระวิญญาณฯ สถิตอยู่ในจิตใจของเรา พระองค์อธิษฐานร่วมกับเราและเพื่อเรา พระองค์ประทานของประทานแห่งความบริสุทธิ์แก่เรา และพระองค์ยังเกี่ยวข้องกับเราในหลาย ๆ ลักษณะ จริง ๆ แล้ว ในทุกช่วงชีวิตเรา พระวิญญาณฯ ก็ได้ประทานผลแห่งความดีงามแบบคริสเตียนแก่เรา อย่างที่เปาโลกล่าวในพระธรรมกาลาเทีย พระองค์ประทานของประทานมากมายเพื่อรับใช้ในคริสตจักร และทั้งหมดนี้เป็นพระราชกิจของพระเจ้าร่วมกับเราโดยผ่านทางพระวิญญาณฯ

—ดรจอห์น เพรม .

ถึงแม้ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ไม่ได้บรรยายพันธกิจของพระวิญญาณฯ อย่างกระจ่างมากนัก แต่เมื่อยืนยันว่า “ข้าพเจ้าเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์” หลักข้อเชื่อนี้ ตั้งแต่ต้น ก็สื่อถึงความเชื่อหลายประการเกี่ยวกับพันธกิจของพระวิญญาณฯ

มีหลายวิธีที่จะบรรยายพันธกิจของพระวิญญาณฯ แต่เราจะสำรวจเพียงสี่ด้านใหญ่ ๆ หนึ่ง เราจะศึกษาฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้าง สอง เราจะเน้นที่พันธกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ สาม เรา จะกล่าวถึงการที่พระองค์ประทานพระคุณ และสี่ เราจะบรรยายถึงการทรงสำแดงของพระองค์ เรา จะเริ่มจากฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้าง

อุทยานภาพแห่งการทรงสร้าง

คำว่า “อุทยานภาพแห่งการทรงสร้าง” หมายถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถสร้างสิ่งใหม่ ๆ และสามารถปกครองและเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ถูกสร้างมานั้น

เมื่อท่านอ่านบทแรกของพระคัมภีร์ ปฐมกาล บทที่ 1 “พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือน้ำนั้น” ก็หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง เมื่อเราเปิดไปที่โคโลสี 1 เราก็อ่านพบว่าพระคริสต์เป็นพระผู้สร้าง และพระองค์ทรงสร้างโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ นอกจากนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เกี่ยวข้องกับการสร้างใหม่ ซึ่งเรานึกถึงในแง่ของการที่เราสนใจใหม่ พระวิญญาณฯ เป็นผู้ทำให้เกิดการสร้างใหม่ ถ้าผู้ใดมิได้บังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้นั้นไม่สามารถเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้าได้ แต่พระวิญญาณฯ ก็ได้ทำงานเพียงแต่ช่วยเราให้บังเกิดใหม่เป็นรายบุคคลเท่านั้น แต่ในการสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่ในทุกหนทุกแห่งด้วย ดังนั้นเปาโลจึงกล่าวในโรม 8 ว่า “สรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างกำลังคร่ำครวญราวกับเจ็บท้องจะคลอดบุตร” โดยรอดอยการที่ทุกสิ่งจะถูกสร้างขึ้นใหม่ ซึ่งนี่เป็นพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

—ดร. ดีเรค ดับเบิลยู. เอช. โรมส์

การศึกษาอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเน้นที่ภารกิจสามระดับของพระองค์ หนึ่ง เราจะกล่าวถึงอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างในโลกแห่งธรรมชาติ สอง เราจะศึกษาของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ประทานแก่คริสตจักร และสาม เราจะพิจารณาบทบาทของพระองค์ในการช่วยให้จิตใจและจิตวิญญาณมนุษย์ของเราได้บังเกิดใหม่เป็นส่วนบุคคล เราจะเริ่มด้วยการศึกษาว่าอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างถูกแสดงให้เห็นในโลกแห่งธรรมชาติอย่างไร

โลกแห่งธรรมชาติ

เราสามารถเห็นอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในโลกแห่งธรรมชาติในข้อแรก ๆ ของพระคัมภีร์ ในช่วงต้นของบทนี้ เราศึกษาบทบาทของพระวิญญาณฯ ในการทรงสร้างจากปฐมกาล 1 โดยเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงใช้สรรพอุทยานภาพของความเป็นพระเจ้าเพื่อสร้างโลกนี้จากที่ไม่มีอะไรเลย เราอ่านพบใจความที่คล้าย ๆ กันในสดุดี 104:30 โดยผู้เขียนสรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ส่งพระวิญญาณฯ มาเพื่อสร้างโลกนี้และทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะในเจ็ดวันแห่งการทรงสร้างเท่านั้น แต่รวมถึงในแต่ละวันด้วย สดุดี 33:6 สะท้อนความคิดนี้ และโยบ 33:4 ก็อธิบายเรื่องนี้เพิ่มขึ้นด้วยการกล่าวถึงมนุษย์โดยเฉพาะ

ขอให้เราพิจารณาสดุดี 104:30 เป็นตัวอย่าง:

เมื่อพระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์ พวกมันก็ถูกสร้างขึ้นและพระองค์ทรงพลิกโฉมแผ่นดินเสียใหม่ (สดุดี 104:30)

ในข้อนี้ ผู้เขียนสดุดีแสดงความเข้าใจว่าสิ่งทรงสร้างทุกสิ่งเป็นมาและดำรงอยู่ได้อย่างไร และท่านได้ยกให้ทุกสิ่งเป็นผลงานของพระวิญญาณของพระเจ้า ก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง อุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในโลกแห่งธรรมชาติสามารถเห็นได้จากสิ่งมหัศจรรย์มากมายที่พระองค์บันดาลให้เกิดขึ้นในพระคัมภีร์ เช่น ในพันธสัญญาเดิม พระ

วิญญาณทำให้โมเสสสามารถทำให้น้ำไหลออกมาจากหินในอพยพ 17:6 และพระวิญญาณฯ ก็ทำให้แป้งและน้ำมันของหญิงม่ายเพิ่มพูนขึ้นอย่างมหัศจรรย์ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 17

ในพันธสัญญาใหม่ พระวิญญาณฯ ทำให้พระเยซูสามารถเพิ่มปริมาณอาหารให้เพียงพอที่จะเลี้ยงคน 5,000 คนได้ในมัทธิว 14 และ 4,000 คนในมัทธิว 15 พระองค์ทำให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย ตามที่เราอ่านพบในโรม 8:11 และพระองค์ประทานฤทธิ์เทพแก่เปาโลในการทำการอัศจรรย์และการรับใช้ ตามที่เราเห็นในโรม 15:18-19

และแน่นอนการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดได้แก่การที่ทำให้พระเยซูมาบังเกิด โดยปฏิสนธิในครรภ์ของมารีย์หญิงพรหมจารี การอัศจรรย์นี้เอง ซึ่งบันทึกในลูกา 1:35 เป็นพันธกิจเดียวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กล่าวถึงอย่างชัดเจนในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

แม้ในปัจจุบัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มีฤทธิ์เทพอันอัศจรรย์ที่จะสร้าง สร้างใหม่ และนำทุกสิ่งที่ทรงสร้างให้อยู่ในสภาพที่พระเจ้าทรงประสงค์ในที่สุด

จริง ๆ แล้ว การสร้างโลกใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่แล้วเสร็จจนกระทั่งพระองค์ได้แก้ไขผลลัพธ์ที่ปวงของการที่มนุษย์ตกสู่ความบาปให้ลบล้างไป ปฐมกาล 3 บอกเราว่า เมื่ออาดัมและเอวากินผลไม้ต้องห้ามจากต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว พระเจ้าก็สาปแช่งพวกเขา และเนื่องจากมนุษยชาติได้รับมอบอำนาจให้เป็น “รองผู้สำเร็จราชการ” หรือ “ผู้แทนพระองค์” เหนือทุกหนแห่งในโลก คำสาปของพระเจ้าต่ออาดัมและเอวาจึงกระทบสิ่งทรงสร้างทั้งสิ้น รวมถึงแม้แต่แผ่นดิน

นับแต่นั้นมา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กระทำพันธกิจในโลกนี้ เพื่อฟื้นฟูและนำโลกนี้ให้ไปอยู่ในสภาพอันเปลว และผลลัพธ์ก็จะเป็นสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ตามที่เราอ่านพบในพระวจนะหลายตอน เช่น อิสยาห์ 65:17 และ 66:22; 2 เปโตร 3:13; และวิวรณ์ 21:1

หลังจากจากศึกษาฤทธิ์เทพแห่งการทรงสร้างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในโลกแห่งธรรมชาติแล้ว เราก็พร้อมที่จะดูว่าพระองค์ใช้

ฤทธิ์เทพแห่งการทรงสร้างอย่างไร ในการมอบของประทานฝ่ายวิญญาณแก่คริสตจักร

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

เมื่อเราพูดถึงของประทานฝ่ายวิญญาณเรา เราหมายถึง:

ความสามารถอันมีต้นกำเนิดเหนือธรรมชาติ ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่บุคคลใด ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างคริสตจักร

พระวิญญาณฯสร้างของประทานเหล่านี้โดยการมอบความสามารถใหม่แก่บุคคลที่ไม่เคยมีความสามารถเช่นนั้น หรือโดยการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้นกว่าพรสวรรค์หรือประสบการณ์ตามธรรมชาติของคนที่ได้รับของประทานนั้น

ของประทานฝ่ายวิญญาณในพันธสัญญาใหม่เป็นความสามารถพิเศษอันเป็นเอกลักษณ์ โดยประทานมาแบบเหนือธรรมชาติ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่เราต้องเน้นว่าของประทานเหล่านี้เป็นมากกว่าแค่พรสวรรค์ ของประทานเหล่านี้ถูกมอบแก่ผู้เชื่อทุกคนอย่างเหนือธรรมชาติ ผู้เชื่อทุกคนจึงมีของประทานฝ่ายวิญญาณหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งประเภทก็ได้

—ดร. มาร์ค สเตราสส์

ของประทานฝ่ายวิญญาณประเภทต่าง ๆ ที่ทรงมอบให้แก่คริสตจักรยุคแรกปรากฏในพระวจนะ เช่น โรม 12; 1 โครินธ์ 12; และเอเฟซัส 4 เป็นต้น ของประทานบางประเภทคล้ายกับพรสวรรค์ตามธรรมชาติหรือความสามารถของมนุษย์โดยทั่วไป ความสามารถเหล่านี้คือสิ่งที่คนที่

อยู่นอกคริสตจักรก็อาจมีได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งนั่นเป็นเพราะเขาก็ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า เช่นกัน ตัวอย่างของความสามารถเช่นนี้ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ การรับใช้ การสอน การให้กำลังใจ ความมีน้ำใจ ความเป็นผู้นำ และความเมตตา แต่ของประทานฝ่ายวิญญาณประเภทอื่นมีต้นกำเนิดที่เหนือธรรมชาติโดยตรงอย่างชัดเจน เช่น การรักษาโรคและอำนาจในการกระทำการอัศจรรย์ และของประทานหลายประเภทก็อยู่ระหว่างธรรมชาติและเหนือธรรมชาติ เช่นการเผยพระวจนะ การพูดภาษาแปลก ๆ การแปลภาษาแปลก ๆ และการแยกแยะวิญญาณ

คริสเตียนทุกคนเห็นตรงกันว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบของประทานเหนือธรรมชาติแก่คริสตจักรของพระองค์ แต่ในความเห็นที่ตรงกันนี้ ก็มีมุมมองปลิกยอยมากมายที่แตกต่างกันไป บางคริสตจักรยึดถือ “หลักการเสื่อมสูญ” โดยเชื่อว่าในยุคนับปัจจุบัน พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบของประทานที่คล้ายพรสวรรค์ตามธรรมชาติเท่านั้น คนกลุ่มนี้เชื่อว่าของประทานพิเศษได้ยุติหรือเสื่อมสูญไปแล้ว อาจจะต้องตั้งแต่วัยของอัครธรรมทูต หรือเมื่อการกำหนดสารบบของพระคัมภีร์ได้เสร็จสิ้นลง

บางคริสตจักรยึดมั่นใน “หลักการความต่อเนื่อง” โดยเชื่อว่าพระวิญญาณยังคงมอบของประทานเหมือนกับที่เราพบในพันธสัญญาใหม่ ในจุดยืนนี้ ก็มีมุมมองแตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับว่า คริสเตียนแต่ละคนจะสามารถคาดหวังที่จะได้รับของประทานประเภทใดได้บ้าง

ระหว่างสองขั้วนี้ ก็มีมุมมองที่เน้นความพอดี คริสตจักรที่เน้นความพอดีมีแนวโน้มจะเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังคงสามารถมอบของประทานพิเศษเมื่อพระองค์ต้องการ แต่คริสตจักรเหล่านี้ไม่ได้ยืนยันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องมอบของประทานทุกประเภทแก่คริสตจักร คริสตจักรเหล่านี้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีเสรีภาพที่จะทำการใดในเวลาใดก็ได้

แต่สิ่งหนึ่งที่ทุกมุมมองเหล่านี้มีเหมือนกันก็คือความเชื่อว่า อย่างน้อยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังคงมอบของประทานบางอย่างแก่คนของพระองค์เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อคริสตจักร ของประทานฝ่ายวิญญาณเป็นอุทยานภาพของพระเจ้า และต้องถูกใช้เพื่อประโยชน์ของคนของพระองค์ในภาพรวม ของประทานไม่ได้มีไว้เพื่อให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งสนองความปรารถนาของตนเอง หรือแม้กระทั่งทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณของบุคคลใดบุคคลหนึ่งดีขึ้น ตรงกันข้าม ของประทานมีไว้เพื่อเสริมสร้างคริสตจักรในการรับใช้และทำให้คริสตจักรเติบโตอย่างมีวุฒิภาวะในพระคริสต์ เราพบข้อความเช่นนี้ได้ ใน โรม 12:4-5; 1 โครินธ์ 12:7; และเอเฟซัส 4:7-16 ให้เราดูตัวอย่างในข้อความของเปาโลใน 1 โครินธ์ 12:7:

การสำแดงของพระวิญญาณมีแก่แต่ละคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน (1 โครินธ์ 12:7)

เปาโลกล่าวในข้อนี้ว่า ของประทานฝ่ายวิญญาณมอบไว้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักร บุคคลผู้มีพรสวรรค์ก็อาจได้รับประโยชน์จากพรสวรรค์ของเขาเอง แต่เป้าหมายและประเด็นสำคัญของการมอบของประทานคือเพื่อเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักร ของประทานเหล่านี้คือพันธกิจการทรงสร้างโดยอุทยานภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อการเสริมสร้างคริสตจักรในภาพรวม

สิ่งสำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งที่เรารู้เกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณก็คือ ของประทานต่าง ๆ ควรพัฒนา ถูกค้นพบ และถูกใช้ภายในคริสตจักร อันเป็นพระกายของพระคริสต์ ของประทานฝ่ายวิญญาณมิได้มอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อที่เขาจะสามารถมีความสุขและได้ประโยชน์แต่เพียงผู้เดียว แต่ของประทานมีไว้เพื่อเสริมสร้างคนกลุ่มต่าง ๆ ผู้เชื่อกลุ่มต่าง ๆ นั่นคือ คริสตจักรของพระเยซูคริสต์

—ดร.ไรแอต แคลซีส . (แปลจากต้นฉบับภาษาอื่น)

ของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระวิญญาณมอบแก่เรามีไว้เพื่อเสริมสร้างคริสตจักร เพื่อทำให้คริสตจักรเข้มแข็งขึ้น เพื่อกระทำพันธกิจของคริสเตียน เพื่อหนุนน้ำใจซึ่งกันและกัน และเพื่อทำให้พระมหากษัตริย์ของพระเยซูสำเร็จ ประเด็นหลักที่เราเน้นในปัจจุบันอย่างเช่น ประเด็นเรื่องการเติมล้นด้วยพระวิญญาณโดยการพูดภาษา

แปลก ๆ และการเผยพระวจนะนั้น จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องสำคัญรองลงไป ตามที่เราเห็นในพระคัมภีร์ เราต้องการเน้นของประทานฝ่ายวิญญาณในแนวทางเดียวกับพันธสัญญาใหม่ อันเป็นแนวทางที่ปลอบโยนเรา ที่แสดงให้เห็นว่ายุคใหม่แห่งพันธสัญญาได้เริ่มต้นแล้ว ทำให้เรารู้ว่าพระวิญญาณกำลังทำงานในชีวิตของเราเพื่อประโยชน์ส่วนรวมในชุมชน ที่ทำให้พันธกิจการรับใช้บรรลุผล ทั้งในระดับส่วนตัวและระดับส่วนรวมในโลกนี้ จดเน้นเช่นนี้คือสิ่งที่เราต้องมุ่งมั่นและจับตาดูว่าถูกนำไปปฏิบัติจนลุล่วง ทั้งในชีวิตส่วนตัวของเราและในชีวิตส่วนรวมของคริสตจักร ในขณะที่เรายังอาศัยอยู่ในโลกนี้

—ดร. สตีเฟน เวลล์ม

เราเข้าใจแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้ฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างอย่างไรในโลกแห่งธรรมชาติ และในการมอบของประทานฝ่ายวิญญาณแก่คริสตจักร จากนั้น เราจะศึกษาว่าฤทธานุภาพของพระองค์ถูกสำแดงออกมาอย่างไรในการบังเกิดใหม่ส่วนตัวของผู้เชื่อแต่ละคนในด้านจิตใจและจิตวิญญาณ

การบังเกิดใหม่ส่วนตัว

พระคัมภีร์สอนว่า มนุษย์เราเกิดมาในสภาพที่ตายฝ่ายจิตวิญญาณ โรม 5:12-19 บอกชัดเจนว่าเรามีบาปที่ติดตัวมาตั้งแต่อาดัม และต้องรับโทษคือความตาย ดังนั้น เพื่อช่วยเราจากสถานการณ์ที่สิ้นหวังนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสร้างชีวิตใหม่ภายในเรา โดยทำให้วิญญาณของเรามีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวถึงชีวิตใหม่ลักษณะนี้ในแง่ของการสร้างใหม่และการบังเกิดใหม่ เราสามารถอ่านเกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ได้ใน ยอห์น 3:3-8; ตีตัส 3:5; 1 ยอห์น 5:1-18; และอีกหลายตอน ให้เราฟังคำพูดของเปาโลใน ตีตัส 3:5 เป็นตัวอย่าง:

พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดไม่ใช่เพราะความชอบธรรมที่เราได้ทำ แต่เพราะพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดผ่านทาง การชำระแห่งการบังเกิดใหม่ และการทรงสร้างขึ้นใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ตีตัส 3:5)

หลังจากเราได้รับการสร้างใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทำพันธกิจของพระองค์ต่อไปในเรา เพื่อเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และการกระทำของเรา เพื่อให้เราเป็นคนที่รักและเชื่อฟังพระเจ้า พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงกระบวนการนี้ใน โรม 8:1-16; 1 โครินธ์ 12:3; กาลาเทีย 5:16-25; และฟิลิปปี 2:13 เป็นต้น ถ้อยคำที่อธิบายฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ดีที่สุด น่าจะเป็นคำบรรยายของเปาโลเกี่ยวกับผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ ให้เราฟังคำพูดของเปาโลใน กาลาเทีย 5:22-23:

ส่วนผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความชื่นชมยินดี สันติสุข ความอดทน ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนโยนและการควบคุมตนเอง สิ่งเหล่านี้ไม่มีบทบัญญัติข้อไหนห้ามเลย (กาลาเทีย 5:22-23)

บุคลิกภาพทั้งสิ้นของเราที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นผลมาจากฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างและการปฏิบัติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อพระองค์เปลี่ยนแปลงเราให้มีลักษณะเหมือนพระฉายาของพระเยซูคริสต์

และแน่นอน ในวันสุดท้าย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะใช้ฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างของพระองค์เพื่อทำให้กายของคริสเตียนผู้สัตย์ซื่อทุกคนคืนชีพ และเราจะมีร่างกายที่สมบูรณ์และไม่

เสื่อมสลาย เช่นเดียวกับพระกายของพระเยซู ซึ่งเปาโลยืนยันสิ่งนี้ใน โรม 8:23

ไม่เพียงเท่านั้นแม้แต่เราเอง ผู้มีผลแรกของพระวิญญาณก็ยังคร่ำครวญอยู่ในขณะที่เราจ่อรอคอยการทรงรับเราเป็นบุตร คือการไถ่ร่างกายของเราให้รอด (โรม 8:23)

เมื่อเปาโลกล่าวว่าผู้ที่ติดตามพระคริสต์ “มีผลแรกของพระวิญญาณ” ท่านได้ใช้ภาษาที่กล่าวถึงบัญญัติในพันธสัญญาเดิมเรื่องการถวายผลผลิตแรกเป็นเครื่องบูชาในฐานะตัวแทนของผลผลิตทั้งหมดที่เก็บเกี่ยวในปีนั้น ในแนวทางเดียวกัน พันธกิจยุคปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในผู้เชื่อก็เป็นผลแรกของสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ามากที่จะมาถึง พันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่แล้วเสร็จจนกระทั่งพระองค์สร้างเราขึ้นใหม่อย่างสมบูรณ์ โดยกำจัดคำแช่งสาปและความเสื่อมออกไปจากชีวิตของเรา และรื้อฟื้นเราให้อยู่ในสภาพไร้ตำหนิและปราศจากบาป เท่าที่ผ่านมา พระวิญญาณฯ ได้ประทานชีวิตใหม่แก่จิตวิญญาณของเรา แต่ในบั้นปลาย พระองค์ก็จะสร้างร่างกายของเราขึ้นใหม่เช่นกัน

หลังจากได้ศึกษาพันธกิจโดยอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วต่อไปเราจะให้ความสนใจกับพันธกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ของพระองค์

การชำระให้บริสุทธิ์

เมื่อเรากล่าวถึงพันธกิจด้านการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณฯ เรากำลังพูดถึงการที่พระองค์ทำให้มนุษย์และสิ่งต่าง ๆ บริสุทธิ์ นี่คือนิยามพันธกิจที่พระวิญญาณฯ ได้กระทำเพื่อแยกบางคนหรือบางสิ่งไว้ต่างหากเพื่อให้พระเจ้าทรงใช้ โดยชำระให้บริสุทธิ์และทำให้คู่ควรกับการอยู่ใกล้ชิดพระสิริของพระเจ้า ในหลาย ๆ ด้าน หลักการนี้สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแนวคิดเรื่องการสร้างใหม่ที่เราได้ศึกษามาแล้วก่อนหน้านี้

พระคัมภีร์กล่าวบ่อยครั้งว่า คริสตจักรนั้นบริสุทธิ์ หรือถูกทำให้บริสุทธิ์ โดยการสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณฯ และการทำพันธกิจของพระองค์ เราอ่านพบหลักการนี้ในพระวจนะหลายตอน เช่น โรม 15:16; 1 โครินธ์ 6:11; 2 เธสะโลนิกา 2:13; และ 1 เปโตร 1:1-2 ลองฟังคำพูดของเปาโลเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน 1 โครินธ์ 3:16-17

ท่านไม่รู้หรือว่าท่านเองเป็นวิหารของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตภายในท่าน? ผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้นเพราะวิหารของพระเจ้าบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านคือวิหารนั้น (1 โครินธ์ 3:16-17)

ในพันธสัญญาเดิม วิหารของชาวยิวเป็นพระราชวังของพระเจ้าในโลกนี้ เป็นที่ที่พระองค์ประทับอยู่ด้วยในลักษณะพิเศษ เป็นพระนิเวศของพระเจ้าในโลกนี้ เหมือนที่กษัตริย์โซโลมอนประกาศใน 2 พงศาวดาร 6:1 แต่ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าไม่ได้ประทับในวิหารอีกต่อไป แต่พระวิญญาณฯ ได้ชำระวิหารให้บริสุทธิ์เพื่อเป็นวิหารหลังใหม่สำหรับพระเจ้า หลักการเดียวกันนี้ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนใน เอเฟซัส 2:22 และยังถูกสะท้อนออกมาในพระวจนะอีกหลายตอน

พระคัมภีร์ยังกล่าวอีกว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ชำระผู้เชื่อแต่ละคนให้บริสุทธิ์ด้วยการประทับอยู่ภายในเขา ความหมายก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับอยู่ภายในจิตใจของผู้เชื่อ การประทับภายในจิตใจนี้ถูกกล่าวถึงในพระวจนะหลายตอน เช่น โรม 8:9-16; 1 โครินธ์ 6:19; 2 ทิโมธี 1:14; และยากอบ 4:5

การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับภายในจิตใจเป็นความจริงที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้เชื่อ เมื่อพระเจ้าเสด็จเข้ามาและทำให้คริสเตียนเป็นผู้ถูกสร้างใหม่ในพระคริสต์ พระ

วิญญาณบริสุทธิ์ก็เข้าครอบครองชีวิตของเรา และเป็นสิ่งสำคัญอย่างที่สุดที่เราต้องพึ่งพาพระองค์ พึ่งพาในฤทธานภาพแห่งการที่พระองค์ประทับภายในจิตใจ หากไม่แล้ว เราก็มีชีวิตในเนื้อหนังเท่านั้น เราต้องสามารถบอกความแตกต่างระหว่างการมีชีวิตในพระวิญญาณฯ กับการมีชีวิตในเนื้อหนังได้ เนื่องจากการมีชีวิตในพระวิญญาณฯ ทำให้เราสามารถถวายเกียรติแด่พระคริสต์ด้วยวิธีที่พระองค์ประสงค์

—ดร.เค. เอริค เรอนเนส .

การประทับภายในจิตใจนี้ ส่งผลหลายประการ เช่น ชำระเราจากความบาป แยกเราไว้เพื่อพระเจ้า และทำให้เราชื่นชมยินดีและได้รับประโยชน์จากอิทธิพลของพระวิญญาณฯ ในจิตใจและความคิดของเรา เปาโลได้อธิบายผลเหล่านี้ใน 1 โครินธ์ 6:9-11 ว่า

ท่านไม่รู้หรือว่าคนชั่วจะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า? อย่าหลงผิดเลย ไม่ว่าคนผิดศีลธรรมทางเพศ หรือคนกราบไหว้รูปเคารพ หรือคนคบชู้ หรือผู้ชายขายตัว หรือคนรักร่วมเพศ หรือขโมย หรือคนโลภ หรือคนขี้เมา หรือคนชอบนินทาว่าร้าย หรือคนฉ้อฉล จะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า และพวกท่านบางคนเคยเป็นเช่นนั้น แต่ท่านได้รับการล้าง ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า และโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของเรา (1 โครินธ์ 6:9-11)

โดยผ่านพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการชำระ ผู้เชื่อก็ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และแยกไว้สำหรับพระเจ้า ดังนั้น เขาจึงไม่ถูกนับว่าเป็นคนชั่วอีกต่อไป

ท่านเคยหยุดคิดสักนิดหรือไม่ ว่าการที่พระเจ้าพระองค์เองสถิตอยู่ภายในท่าน ช่างพิเศษเพียงใด? พระองค์ผู้สร้างจักรวาลรักท่านอย่างมาก จนถึงกับผูกพันท่านให้เป็นเอกภาพกับพระองค์ ชั่ววันรันดร์ ท่าน ไม่ต้องสั่งให้พระองค์ยอมรับท่าน ท่านถูกเก็บรักษาไว้ในเบื้องลึกของพระทัยของพระองค์ และความสัมพันธ์นี้ทำให้ท่านเข้มแข็งในการต่อสู้กับความบาป ทำให้ท่านมีพลังที่จะต่อต้านการทดลอง และช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตในแบบที่พระเจ้าพอพระทัย และเมื่อท่านพลาดทำบาป ไม่ว่าจะบาปร้ายแรงเพียงใด ท่านก็ยังเป็นผู้ที่ยอมรับได้ในสายพระเนตรของพระเจ้า ท่านยังคงคู่ควรที่จะเข้ามาจำเพาะพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อนมัสการพระองค์ สามัคคีธรรมกับพระองค์ และแน่นอน เพื่อทูลขอและรับการอภัยจากพระองค์

เมื่อถึงตอนนี้ เราได้ศึกษาฤทธานภาพแห่งการทรงสร้างและพันธกิจแห่งการชำระของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ต่อจากนี้ เราจะกล่าวถึงหลาย ๆ วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์นำพระคุณของพระเจ้ามาสู่ผู้เชื่อ

พระคุณ

เราจะศึกษาพระคุณสามประเภทที่พระวิญญาณบริสุทธิ์นำมาสู่ผู้เชื่อ ได้แก่ พระคุณสำหรับคนทั่วไป พระคุณแห่งพันธสัญญา และพระคุณแห่งการช่วยให้รอด เราจะเริ่มด้วยพระคุณสำหรับคนทั่วไป

พระคุณสำหรับคนทั่วไป

พระคุณสำหรับคนทั่วไปหมายถึงความอดกลั้นที่พระเจ้าสำแดงและประโยชน์ต่าง ๆ ที่

พระองค์ประทานแก่นุษยชาติทั้งปวง ไม่ว่าเขาจะมีความเชื่ออย่างไร พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ประทานพระคุณแก่คนทั่วไปเท่าเทียมกันทุกคน แต่พระองค์ปฏิบัติพันธกิจเป็นแห่ง ๆ ไป ตามแผนการและพระประสงค์ของพระองค์

ตัวอย่างหนึ่งของพระคุณสำหรับคนทั่วไปก็คือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ยับยั้งบาปในโลกนี้ ผู้ที่ไม่เชื่อได้ล้มลงและถูกความบาปควบคุม เหมือนที่เปาโลอธิบายใน โรม 8:1-8 โดยธรรมชาติพวกเขาเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้าและรักการกระทำบาป แต่เปาโลสอนไว้ในโรม 7 และ 8 ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงต่อสู้กับความบาปในโลกนี้ สิ่งนี้คล้ายกับวิธีที่พระองค์กระทำพันธกิจในผู้เชื่อ หลังจากที่พระองค์ได้สร้างเขาขึ้นใหม่แล้ว ถึงแม้พระองค์จะมีได้ประทานพระพรยิ่งใหญ่ขนาดนี้ให้แก่ผู้ไม่เชื่อ แต่ความจริงก็คือ พระองค์มักจะยับยั้งพวกเขา เพื่อที่เขาจะไม่สามารถทำบาปร้ายแรงเท่าที่ความสามารถของเขาจะทำได้

พระคุณสำหรับคนทั่วไปอีกอย่างหนึ่งที่พบบ่อยในโลกก็คือความรู้ที่ผู้ไม่เชื่อสามารถแสวงหาได้ และใช้ความรู้นั้นสร้างสิ่งดีต่าง ๆ ขึ้น ผู้ที่ไม่เชื่อสามารถเรียนรู้ความจริงที่มีคุณค่ามากมาย ซึ่งเขาใช้ เพื่อประโยชน์แก่คริสตจักรและผู้เชื่อ รวมทั้งมนุษยชาติทั้งมวล และเมื่อใดก็ตามที่มีคนค้นพบบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ ความรู้นั้นก็คือของขวัญจากพระเมตตาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จอห์น แคลวิน นักปฏิรูปโปรเตสแตนต์ผู้มีชื่อเสียง ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วง ค.ศ. 1509 ถึง 1564 ได้อธิบายของประทานด้านความรู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบให้คนทั่วไป ในผลงานของท่าน “บทบัญญัติแห่งคริสต์ศาสนา” เล่มที่ 2 บทที่ 2 ตอนที่ 15 และ 16 ท่านอธิบายว่า:

เมื่อใดก็ตามที่เราพิจารณาเรื่องเหล่านี้ในผลงานของฝ่ายโลก ขอให้แสงสว่างแห่งความจริงอันนำยอกย่องที่สองสว่างอยู่ในคนเหล่านั้น สอนเราว่าจิตใจของมนุษย์นั้น ถึงแม้จะเสื่อมและวิปลาสไปจากความสมบูรณ์พร้อม ก็ยังคงถูกห่อหุ้มและประดับด้วยของประทานอันประเสริฐของพระเจ้าอยู่ดี ถ้าเรามองว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นน้ำพุแห่งความจริงเพียงหนึ่งเดียว เราก็จะไม่มีวันปฏิเสธ หรือเหยียดหยามความจริงนั้น ไม่ว่าจะปรากฏ ณ ที่ใด นอกจากว่าเราต้องการทำให้พระวิญญาณของพระเจ้าเสื่อมเสียพระเกียรติ ... แต่ถ้าพระผู้เป็นเจ้ามีพระประสงค์ให้เราได้รับความช่วยเหลือในด้านฟิสิกส์ ตรรกวิทยา คณิตศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ โดยผ่านงานและพันธกิจของผู้ที่ไม่ได้เชื่อในพระเจ้า ก็ให้เราได้รับความช่วยเหลือจากคนเหล่านั้นเถิด

พระคุณแห่งพันธสัญญา

ในพระวจนะหลายตอน เราได้เห็นพระคุณประเภทที่สองที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่เรา ซึ่งบางครั้งเรียกว่าพระคุณแห่งพันธสัญญา

พระคุณแห่งพันธสัญญาประกอบด้วยความอดกลั้น และประโยชน์หลากหลายที่พระเจ้าประทานแก่ทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ แม้ว่าเขาจะไม่ใช่มุสลิมนิกายใดก็ตาม ในพันธสัญญาเดิม อิสราเอลเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า เนื่องจากทั้งชนชาติอยู่ภายใต้พันธสัญญาพิเศษของพระเจ้าที่มีต่อ อับราฮัม โมเสส และดาวิด ในพันธสัญญาใหม่ ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าได้แก่คริสตจักรที่มองเห็นได้ อันประกอบด้วยคนที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักร ถึงแม้เขาอาจไม่ใช่ผู้เชื่ออย่างแท้จริงก็ตาม พระคุณแห่งพันธสัญญาของพระเจ้ามีความบริบูรณ์และความอดกลั้นเหนือกว่าพระคุณสำหรับคนทั่วไป

ตัวอย่างเช่น พระเจ้าทรงอดทนและเมตตาต่อชาวอิสราเอลสมัยโบราณ แม้ว่าชาวอิสราเอลมักจะไม่มีศรัทธาต่อพระองค์และทำบาปใหญ่หลวงต่อพระองค์ เนื่องจากพันธสัญญาของพระเจ้าต่อชาวอิสราเอล พระองค์จึงไม่ทำลายชนชาติของเขา แต่ยังคงรักษาคนส่วนน้อยที่ศรัทธาต่อพระองค์เหล่านั้นเสมอมา เปาโลกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจนในโรม 11:1-5 ว่า ยิ่งกว่านั้น เนื่องจากพันธสัญญาของ

พระเจ้า แม้ผู้ไม่เชื่อในอิสราเอลยุคโบราณก็ยังได้รับพระพร ตัวอย่างที่ดีที่สุดน่าจะเป็นการอพยพจากอียิปต์ ให้เราศึกษาสิ่งที่ไม่เสสเขียนในอพยพ 2:23-25:

หลายปีต่อมา กษัตริย์อียิปต์สิ้นพระชนม์ ชาวอิสราเอลคร่ำครวญเนื่องจากการเป็นทาสและร่ำร้องทูลขอความช่วยเหลือ เสียงร้องของพวกเขาขึ้นไปถึงพระเจ้า พระองค์ทรงได้ยินเสียงคร่ำครวญของพวกเขาและทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ ดังนั้นพระเจ้าทอดพระเนตรชนชาติอิสราเอล และทรงห่วงใยพวกเขา (อพยพ 2:23-25)

ลองสังเกตว่า เหตุใดพระเจ้าจึงเป็นห่วงชาวอิสราเอลและช่วยกู้พวกเขา ไม่ใช่เพราะพวกเขาสัตย์ซื่อต่อพระองค์ แต่เพราะเขาถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาที่พระองค์ได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขา คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

และสิ่งนี้ก็เป็นจริงในคริสตจักรปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น ทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรก็ได้รับพระกิตติคุณเป็นประจำ รวมทั้งโอกาสในการกลับใจใหม่และได้รับความรอด และทุกคนก็มีส่วนในพระพรต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานแก่คริสตจักรเช่นกัน จริง ๆ แล้ว ผู้ไม่เชื่อที่อยู่ในคริสตจักรก็ยังได้รับประโยชน์จากของประทานฝ่ายวิญญาณในคริสตจักร ตามที่เราได้เรียนรู้ใน ฮีบรู 6:4-6 นี้ อธิบายว่า เหตุใด ฮีบรู 10:29 จึงกล่าวว่า ผู้ไม่เชื่อที่อยู่ในคริสตจักรลบหลู่พระวิญญาณแห่งพระองค์ ด้วยเหตุความไม่สัตย์ซื่อของเขา

เมื่อเราไปโบสถ์ ก็จะมีทั้งคนที่ได้รับความรอดและยังไม่ได้ได้รับความรอด ผู้ที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดก็ได้ประโยชน์จากสิ่งที่ผมคงจะเรียกว่าการอยู่ร่วมกับคริสเตียน นั่นเป็นสิ่งที่ดี พระเจ้าคิดอย่างไรในเรื่องนี้ เราคงไม่สามารถตอบได้เสมอ แต่เพียงได้อยู่ที่นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี จอห์น แกลวิน พูดถึงพระองค์สำหรับคนทั่วไป จอห์น เวสลีย์ พูดถึงพระองค์ของพระเจ้าที่ดำรงอยู่ก่อนแล้ว นั่นคือ การทำงานของพระองค์ในชีวิตของคนคนหนึ่ง ก่อนที่เขาจะยืนยันความเชื่อในพระเยซูคริสต์อย่างเต็มสัปดาห์ ดั้งนั้น พระคุณลักษณะนั้นกำลังทำงานอยู่ และข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะมีสองแนวทาง คือประการแรก เราถูกทำให้รู้ตัวว่าเราเป็นคนบาป เราได้เห็นบาปนั้นมันจริง และบาปได้ทำความเสียหายแก่เรา รวมทั้งทำให้พระเจ้าต้องเสียพระทัย ท่านจำเป็นต้องอยู่ในพระองค์เพื่อที่จะเข้าใจเช่นนั้นได้ จากนั้น เมื่อเรายอมรับว่าความบาปนั้นมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของเราแล้ว เราก็เริ่มที่จะเชื่อ ในลักษณะที่นักศาสนศาสตร์บางคนได้อธิบายว่ามีอีกวิธีหนึ่งที่จะดำเนินชีวิต มีวิธีดำเนินชีวิตที่ดีกว่านี้ ดังนั้น ผมจึงคาดว่า โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ได้รับความรอด นี่คือการมีโอกาสนในการมองชีวิตจากมุมมองที่ได้เปรียบ โดยเชื่อว่าเมื่อเขาไปถึงจุดนั้นแล้ว พระเจ้าจะกระทำกิจในชีวิตของเขา

—ดร. สตีฟ ฮาร์เปอร์ .

โดยการจัดเตรียมของพระเจ้า เขา [ผู้ยังไม่เชื่อ] ได้ถูกนำเข้ามาอยู่ในบริบทที่เขาสามารถได้ยินพระกิตติคุณ ที่เขาอาจได้เห็นพระกิตติคุณผ่านการดำเนินชีวิต ที่เขาอาจได้พบว่าพระเยซูคริสต์ ซึ่งทรงพระชนม์อยู่ท่ามกลางสามัคคีธรรมของกลุ่มผู้เชื่อ มีลักษณะอย่างไร และด้วยเหตุนี้ ในอำนาจสูงสุดของพระเจ้า นี่อาจเป็นกลไกของพระองค์เพื่อนำใครสักคน—ก่อนที่เขาจะได้รับความรอด—ให้เข้ามาสัมผัสชีวิตของคริสตจักร เพื่อเขาจะสามารถตอบสนองต่อพระกิตติคุณได้

—ดร. สตีฟ เบลคมอร์

พระคุณแห่งการช่วยให้รอด

พระคุณประเทษสุดท้ายที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานมา ถูกเรียกโดยนักศาสนศาสตร์มากมายว่า พระคุณแห่งการช่วยให้รอด

พระคุณแห่งการช่วยให้รอดคือการประทานประโยชน์อันนิรันดร์ของชีวิตที่สมบูรณ์แบบ การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ การเสด็จสู่สวรรค์ และการเสด็จกลับมาด้วยสง่าราศีของพระคริสต์ เพื่อตอบแทนผู้ที่ต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานพระคุณแห่งการช่วยให้รอดแก่ผู้เชื่อทุกคน

พระพรที่เราได้รับโดยเป็นผลจากการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์นำพระคุณแห่งการช่วยให้รอดมาถึงเรานั้น ได้ถูกสงวนสิทธิ์ไว้ให้เราล่วงหน้าแล้วโดยพันธกิจของพระเยซู แต่เรายังไม่ได้รับประโยชน์ของพระพรเหล่านั้นจนกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้เกิดผลในเรา พระพรที่เด่นชัดที่สุดคือการทรงสร้างใหม่ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานชีวิตใหม่แก่จิตวิญญาณของเรา ทำให้เราบังเกิดใหม่ พระพรเช่นนี้ เราอ่านพบได้ใน ยอห์น 3:5-8; โรม 8:2-11; และ ตีตัส 3:5 การสำนึกบาป การอภัยบาป และการรับรองความชอบธรรม ก็เป็นพระคุณแห่งการช่วยให้รอดที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำในชีวิตของเรา ตามที่เราพบใน เศคาริยาห์ 2:10; 1 โครินธ์ 6:11; และ ตีตัส 3:5-8 นอกจากนี้ พันธสัญญาใหม่ก็ได้กล่าวถึงความรอดในภาพรวมนั้น ก็เป็นพระพรที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำให้เกิดขึ้นในชีวิตของเราเช่นกัน เหมือนที่ 2 เธสะโลนิกา 2:13 และ ตีตัส 3:5 กล่าวไว้

เมื่อคริสเตียนพูดถึงความรอดเฉพาะบุคคล เรามักจะมุ่งความสนใจไปที่พระเยซูคริสต์และพันธกิจของพระองค์ ถูกต้อง นี่เป็นสิ่งดีที่ควรทำ แต่ก็เป็นเรื่องสำคัญมากเช่นกันที่จะตระหนักถึงบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

ความเข้าใจในสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำในชีวิตผู้เชื่อ นำไปสู่ชีวิตคริสเตียนที่เต็มเต็มที่สดเท่าที่จะเป็นไปได้ ความเข้าใจที่เป็นกุญแจสำคัญก็คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงใจเราให้ตระหนักว่า ทั้งความปรารถนาและกำลังที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระคริสต์มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจอันลึกซึ้งในสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำเพื่อเรา นั่นคือ การที่พระองค์เป็นผู้ที่ประทานความสว่างให้เราเข้าใจพระวาระของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ประทานความหิวกระหายเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้าแก่เรา เพื่อเราจะปรารถนาพระเจ้า ปรารถนาสิ่งที่มาจากพระเจ้า เพื่อเราจะรักคนของพระเจ้า และเพื่อเราจะต้องการรับใช้พระเจ้า สิ่งนี้ยกความกดดันมากมายออกจากเราแต่ละคน ออกจากคนที่กำลังคิดว่า “ภาระทั้งหมดตกอยู่บนบ่าของฉัน! พระเจ้าสั่งให้เราทำสิ่งใด และตอนนี้ก็ขึ้นอยู่กับเราที่จะต้องทำตาม ที่จะต้องเชื่อฟัง” เออละ เรามีความรับผิดชอบก็จริง พระเจ้าไม่ได้เชื่อฟังแทนเรา แต่เรายอมรับว่าพระองค์ประทานความปรารถนาและกำลังแก่เรา รวมทั้งการหยั่งรู้ เพื่อให้เราทำได้ และทั้งหมดก็เพื่อการถวายเกียรติแด่พระองค์

—ดร.โดนัลด์ วิทเนีย .

พระวิญญาณบริสุทธิ์ปฏิบัติภารกิจในชีวิตของเรามากยิ่งขึ้นว่าพระภาคอื่นในองค์เอกานุภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าเราจะได้รับการอภัยโทษ ความชื่นชมยินดี ความดี ความเข้มแข็ง และสันติสุข และเหนือสิ่งอื่นใดคือ พระพรแห่งความรอด ดังนั้น หากเราปรารถนาพระพรเหล่านั้นอย่างเต็มบริบูรณ์ เราควรทูลขอพระพรแห่งการช่วยให้รอดจากพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น เราจำเป็นต้องให้เกียรติพระวิญญาณสำหรับความสัตย์ซื่อและพระเมตตาของพระองค์ พระพรแห่งการช่วยให้รอดที่พระองค์ประทานแก่เราทำให้พระองค์อยู่สูงส่งเกินความคู่ควรต่อคำขอบพระคุณ เทิดทูน นมัสการ และความรักของเรามีต่อพระองค์ได้

เมื่อเราสำรวจพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในด้านฤทธานภาพแห่งการทรงสร้าง การชำระให้บริสุทธิ์ และพระคุณแล้ว เราก็คงพร้อมที่จะศึกษาพันธกิจของพระองค์ในการสำแดง

การสำแดง

โดยทั่วไปแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระภาคของตรีเอกภาพที่ถูกระบุว่าเป็นผู้กระทำ การสำแดง การเป็นพยาน และการสร้างความเข้าใจ เราพบความจริงข้อนี้ใน ยอห์น 14:26; 1 โครินธ์ 2:4 และ 10; เอเฟซัส 3:5; และอีกหลายตอน จริง ๆ แล้ว ความเกี่ยวข้องระหว่างการสำแดง และพระวิญญาณฯ นั้นใกล้ชิดมากจนพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเรียกว่า “พระวิญญาณแห่งความจริง” ในพระวจนะหลายข้อ เช่น ยอห์น 14:17, 15:26 และ 16:13 และใน 1 ยอห์น 5:6 ยอห์นถึงกับกล่าวว่า:

พระวิญญาณทรงเป็นพยานให้ เพราะพระวิญญาณทรงเป็น ความจริง (ยอห์น 5:6)

ในทำนองเดียวกัน เปาโลสรุปบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน เอเฟซัส 1:17 โดยเรียกพระองค์ว่า:

พระวิญญาณแห่งสติปัญญาและการสำแดง (เอเฟซัส 1:17)

เราจะศึกษาพันธกิจการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในสามลักษณะ คือหนึ่ง การสำแดงโดยทั่วไป สอง การสำแดงแบบพิเศษ และสาม การสร้างความรู้แจ้งและการทรงนำจากภายใน เรา จะเริ่มด้วยการสำแดงโดยทั่วไป

การสำแดงโดยทั่วไป

การสำแดงโดยทั่วไปคือ การที่พระเจ้าใช้โลกแห่งธรรมชาติและกลไกต่าง ๆ ในโลกเพื่อทำให้มนุษย์ชาติตระหนักถึงการดำรงอยู่ ธรรมชาติ การสถิตอยู่ด้วย การกระทำราชกิจ และพระประสงค์ของพระองค์

พระคัมภีร์กล่าวถึงการสำแดงโดยทั่วไปหลายตอน เช่น สดุดี 8 และ 19 โรม 1-2 และโรม 1:20 ได้กล่าวถึงการสำแดงโดยทั่วไปดังต่อไปนี้:

เพราะตั้งแต่ทรงสร้างโลก เราก็มองเห็นและเข้าใจสภาวะที่เราไม่อาจมองเห็นได้ของพระเจ้า คือฤทธานภาพนิรันดร์และเทวสภาพของพระองค์อย่างชัดเจนจากสิ่งที่ทรงสร้าง ดังนั้นมนุษย์จึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย (โรม 1:20)

พระคัมภีร์มักกล่าวว่าการสำแดงโดยทั่วไปนั้น กระทำโดยฤทธานภาพแห่งการทรงสร้างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเห็นได้ในธรรมชาติ ทั้งในการทรงสร้าง และในการบำรุงรักษาสิ่งที่ทรงสร้างขึ้นมา พันธกิจทั้งหมดนี้หลั่งไหลมาจากพระประสงค์และบุคลิกของพระวิญญาณฯ ดังนั้นเมื่อเรารู้ถึงบทบาทของพระองค์ในการทรงสร้างและสิ่งทรงสร้าง สองสิ่งนี้จึงสอนเราเกี่ยวกับธรรมชาติและ ความตั้งใจของพระองค์

บทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการสำแดงโดยทั่วไปนั้นสำคัญและมีนัยยะ เนื่องจาก แน่นอน พระองค์เป็นผู้ปฏิบัติกรทรงสร้าง พระองค์เป็นผู้ที่ยังคงเกี่ยวข้องกับ การดำรงไว้ซึ่งกฎของพระเจ้า หรือที่บางครั้งเราเรียกว่า “กฎ

ธรรมชาติ” และนี่คือการสำแดงที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่คนทั้งปวงโดยเท่าเทียม การสำแดงเช่นนี้ แน่นอน ต่างจากสิ่งที่เราอาจเรียกว่า “การสำแดงพิเศษ” ซึ่งเป็นการทำงานของพระวิญญาณฯ ในใจของเรา เพื่อให้เราได้มารู้จักพระเยซูในฐานะพระผู้เป็นเจ้าของและพระผู้ช่วยให้รอด แต่การสำแดงโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่มิไว้เพื่อทุกคนที่พระเจ้าสร้างมา

—ดร.ไซมอน ไวเบิร์ต .

พระเจ้าบอกเราว่าฟ้าสวรรค์ก็ประกาศสง่าราศีของพระเจ้า ฉะนั้น ไม่ว่าเราจะมองไปทางใด เราก็เห็นสิ่งที่สำแดง ฤทธานภาพ พระปัญญา และความประเสริฐของพระเจ้า อารมณ์ของเราในทุกสิ่งที่ทรงสร้าง พระวิญญาณบริสุทธิ์นำการสำแดงถึงพระเจ้ามาให้เรารับรู้ ด้วยวิธีการอันทรงฤทธานภาพ ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องฟื้นความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้สร้างเรามา

—ดร. เค เอริค เรอนเนส

การสำแดงพิเศษ

นอกเหนือจากการสำแดงโดยทั่วไปแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังประทานการสำแดงพิเศษด้วย โดยประทานแก่คริสตจักรเป็นหลัก

การสำแดงพิเศษคือ การที่พระเจ้าเกี่ยวข้องกับโดยตรง หรือการที่พระองค์ใช้ทูตนำสารของพระองค์ เพื่อสำแดงการดำรงอยู่ ธรรมชาติ ราชกิจ และพระประสงค์ของพระองค์ ให้เป็นที่รับรู้แก่กลุ่มคนจำนวนจำกัดท่ามกลางมนุษยชาติ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานการสำแดงพิเศษในรูปของพระคัมภีร์ การเผยพระวจนะ ความฝัน นิมิต การปรากฏของทูตสวรรค์ และสื่อกลางพิเศษแบบอื่น ๆ การสำแดงพิเศษนั้นประทานแก่คนหรือกลุ่มคนพิเศษเป็นหลัก โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับความรอดที่พระเจ้ามอบให้ การสำแดงพิเศษมักประทานแก่อัครทูตและลูกหลานของท่าน ในพันธสัญญาเดิม และแก่คริสตจักร ในพันธสัญญาใหม่ เช่นเดียวกับของประทานฝ่ายวิญญาณ การสำแดงพิเศษมิไว้เพื่อประโยชน์ของประชากรของพระเจ้า เพื่อเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างทุกชีวิตที่อยู่ในความเชื่อ

การสำแดงพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานแก่เราก็คือการที่องค์พระเยซูคริสต์มาบังเกิดเป็นมนุษย์ ฮีบรู 1 สรรเสริญพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่าเป็นสุดยอดของสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าได้เปิดเผย และแม้ในปัจจุบัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังคงชี้ทางให้เราไปถึงพระคริสต์ โดยผ่านพระคัมภีร์ ซึ่งได้รับการดลใจจากพระเจ้า พระคัมภีร์นั้น ประกอบด้วยถ้อยคำของพระคริสต์จากทุกยุคทุกสมัย และถ่ายทอดมาถึงเราโดยผู้เผยพระวจนะและอัครธรรมทูตที่พระวิญญาณฯ มอบสิทธิอำนาจให้

การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจให้เขียนพระคัมภีร์ขึ้น ถูกกล่าวถึงในพระวจนะหลายตอน เช่น มัทธิว 22:43; มาระโก 12:36; กิจการ 1:16 และ 4:25; และ 2 ทิโมธี 3:16-17 ให้เราลองฟังคำพูดของเปโตรใน 2 เปโตร 1:20-21:

เหนือสิ่งอื่นใดท่านต้องเข้าใจว่าไม่มีคำพยากรณ์ใดในพระคัมภีร์ที่มาจากความเข้าใจของตัวผู้เผยพระวจนะเองเพราะคำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่เคยเกิดจากเจตจำนง ของมนุษย์แต่มนุษย์กล่าวถ้อยคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเขา (2 เปโตร 1:20-21)

นับตั้งแต่ยุคของอัครธรรมทูต พระวิญญาณฯ ก็ไม่ได้ตั้งใจให้มีการเขียนพระคัมภีร์เพิ่มเติมอีก แต่การสำแดงพิเศษที่พระองค์กระทำทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ก็ยังคงสำแดงพระประสงค์ของพระองค์ต่อคริสเตียนในทุกยุคทุกสมัยตลอดมา

สาม นอกเหนือจากการสำแดงโดยทั่วไปและการสำแดงพิเศษ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทำงานโดยประทานการรู้แจ้งและการทรงนำจากภายในแก่บุคคลต่าง ๆ

การรู้แจ้งและการทรงนำจากภายใน

เราอ่านพบใน 2 เปโตร 1:21 ว่าผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมกล่าวถ้อยคำจากพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งมีนัยยะว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ประทานสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่คริสตจักร ก็จะช่วยให้เรารู้แจ้งและเข้าใจในสิ่งที่พระองค์ได้ตั้งใจให้ผู้เผยพระวจนะเขียนไว้ การสำแดงใหม่ ๆ นั้นไม่มี แต่ถ้าเราจะเข้าใจการสำแดงที่มีอยู่แล้ว เราก็ต้องได้รับความรู้แจ้งและการเสริมกำลังโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

—ดร. น็อกซ์ แชมบลิน

การรู้แจ้งเป็นของประทานจากพระเจ้า เพื่อให้เรามีความรู้หรือความเข้าใจอันเกิดจากปัญญาเป็นหลัก เช่น ความรู้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ ซึ่งเปโตรได้รับในมัทธิว 16:17

การทรงนำจากภายในเป็นของประทานจากพระเจ้า เพื่อให้เรามีความรู้หรือความเข้าใจอันเกิดจากความรู้สึกหรือปรัชญาเป็นหลัก สิ่งนี้รวมถึงจิตสำนึกของเรา และสัมผัสที่ว่าพระเจ้าต้องการให้เราดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ

การรู้แจ้งและการทรงนำจากภายใน ไม่ได้ถูกแยกจากกันอย่างชัดเจนเสมอไปในพระคัมภีร์หลายครั้ง พระวจนะก็กล่าวถึงทั้งคู่ในลักษณะที่ทำให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน พระวจนะที่กล่าวเช่นนี้ได้แก่ 1 โครินธ์ 2:9-16; เอเฟซัส 1:17; โคลโลสี 1:9; และ 1 ยอห์น 2:27 เป็นต้น ตัวอย่างหนึ่งได้แก่คำพูดของเปาโลใน เอเฟซัส 1:17:

ข้าพเจ้าเพียรทูลขอให้พระเจ้าขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราคือพระบิดาผู้ทรงพระเกียรติสิริทรงให้ท่านมีพระวิญญาณแห่งสติปัญญา และการสำแดงเพื่อท่านจะรู้จักพระองค์ดียิ่งขึ้น (เอเฟซัส 1:17)

ในข้อนี้ เปาโลเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “พระวิญญาณแห่งสติปัญญาและการสำแดง” ถ้าเราพูดถึงประเภทของการรู้แจ้งและการทรงนำจากภายใน เราก็น่าจะมองว่า สติปัญญาก็คือการทรงนำจากภายใน และการสำแดงก็นำมาซึ่งการรู้แจ้ง และนี่อาจเป็นสิ่งที่อยู่ในความคิดของเปาโล หรือในทางตรงกันข้าม เปาโลอาจจะกำลังกล่าวถึงพันธกิจทั้งสองของพระวิญญาณฯ โดยรวมก็ได้ โดยไม่ได้เน้นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างสองพันธกิจนี้

เราทุกคนจำเป็นต้องได้รับความรู้แจ้งจากพระวิญญาณฯ เนื่องจาก หากปราศจากความรู้แจ้งนี้ เราทั้งหลายก็จะมีตบอดฝ่ายจิตวิญญาณ เราจะตาบอดฝ่ายจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับที่ค้างคาวตาบอดทางกายภาพ โดยข้าพเจ้าหมายความว่า ค้างคาวมองไม่เห็นดวงอาทิตย์ ดังนั้น เมื่อดวงอาทิตย์กำลังส่องแสง พวกมันก็เพียงแค่ห้อยหัวลงมาจากเพดานถ้ำที่มันหลบอยู่ในช่วงกลางวัน พวกมัน “มองเห็น” ได้เฉพาะเวลาที่มันออกมาตอนกลางคืนเท่านั้น นี่แหละที่หมายถึงว่าเราก็เป็นเหมือนค้างคาวในเวลากลางวัน แสงสว่างของพระเจ้ากำลังส่องสว่างอยู่ แต่เนื่องจากความบาปได้ทำให้ทัศนียภาพฝ่ายจิตวิญญาณของเราและทะเลไปหมด เราจึงไม่สามารถวินิจฉัยเพื่อ

รับรู้ความจริงของพระเจ้า และพระวาระของพระองค์ได้ เราอาจรู้อย่างเลื่อนราวว่า พระเจ้าอยู่ที่นั่นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง แต่เราก็ไม่ได้ชื่นชมว่าสิ่งที่พระคัมภีร์ บัญญัติไว้สำหรับเรา และพระสัญญาในพระคัมภีร์ก็มีไว้สำหรับเรา พระคัมภีร์ได้นำพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้ามาเสนอต่อเรา ต่อหน้าเรา เพื่อที่เราจะวางใจในพระองค์และเข้าสู่ชีวิตใหม่ พันธสัญญาใหม่บรรยายอย่างด้วยภาพชัดเจนว่า เราตาบอด ณ จุดนั้น เราหูหนวก ณ จุดนั้น จิตใจของเราแข็งกระด้าง ณ จุดนั้น พระวาระของพระเจ้าจึงไม่ได้ถูกประทับในใจของเราแม้แต่น้อย และแล้ว พันธสัญญาใหม่ก็กล่าวว่า...ข้าพเจ้าขอหยิบยกมาจากพระวาระ 2 โครินธ์ 4 “พระเจ้าผู้ตรัสสั่งว่า ให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืดมิด” แนนอน ตรงนี้เป็นการอ้างอิงกลับไปถึงการทรงสร้าง “ทรงให้แสงสว่างของพระองค์ส่องเข้ามาในใจของเราเพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระเกียรติสิริของพระเจ้าในพระพักตร์ของพระคริสต์” นี้คือความรู้แจ้งที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อเราได้รับความรู้แจ้งเช่นนั้นแล้ว เราก็สามารถมองเห็นพระคริสต์ด้วยจิตวิญญาณของเราได้ เราสามารถเห็นความจริงของพระองค์ และเราสามารถได้ยินและตระหนักว่าพระองค์กำลังเรียกเราให้ไปหาพระองค์

—ดร. เจ โอ แพคเกอร์

การรู้แจ้งและการทรงนำจากภายในเป็นวิธีปกติที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้สอนคนของพระองค์เกี่ยวกับความจริงที่พระองค์ได้เปิดเผย เพื่อให้สำเร็จตามนั้น หากเราต้องการได้รับประโยชน์จากพันธกิจของพระวิญญาณในชีวิตของเรา ก็มีอย่างน้อยสามสิ่งที่เราสามารถทำได้คือหนึ่ง เราสามารถทุ่มเทในการศึกษาพระคัมภีร์ เพราะเรารู้ว่า เมื่อเราทำเช่นนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะนำเราให้เกิดความเข้าใจ สอง เราสามารถอธิษฐานให้กับการอธิษฐาน โดยหมั่นทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ประทานการทรงนำ สถิติปัญญา ความเข้าใจ และความเต็มใจที่จะเชื่อฟัง และสาม เราสามารถอธิษฐานให้กับการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและบริสุทธิ์ โดยมุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตตามความจริงที่พระวิญญาณได้สอนเรา

สรุป

ในบทเรียนเรื่อง หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต บทนี้ เราได้ศึกษาหลักคำสอนเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้พิจารณาถึงความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณตามหลักข้อเชื่อนี้และบนพื้นฐานของพระคัมภีร์ เราได้สำรวจความเป็นพระภาคของพระองค์โดยวิเคราะห์พระลักษณะของพระองค์ และความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดาและพระบุตร รวมทั้งพันธกิจของพระองค์ในด้านฤทธานภาพแห่งการทรงสร้าง การชำระให้บริสุทธิ์ พระคุณ และการสำแดง

หลักคำสอนเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นน้ำพุอันเต็มไปด้วยพระพรสำหรับคริสเตียน โดยสอนเราเกี่ยวกับพระภาคที่สามขององค์ตรีเอกานุภาพ ผู้เป็นแหล่งความช่วยเหลือที่ใกล้ชิดเรามากที่สุดตลอดเวลา หลักคำสอนนี้ได้้นำเราไปถึงพระองค์ผู้มีความรับผิดชอบสูงสุดในการบันดาลใจและเสริมกำลังเราให้ดำเนินชีวิตในแบบที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า หลักคำสอนนี้ยังทำให้เรามีความมั่นใจยิ่งขึ้นว่า พระเจ้า พระองค์เองทรงมีส่วนอย่างลึกซึ้งต่อเหตุการณ์ในโลกนี้ตลอดเวลา โดยกระทำพันธกิจอย่างไม่เว้นวางเพื่อประโยชน์ของทุกคนที่มีความไว้วางใจในพระองค์

บิชอป แวน บี เกย์ตัน (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นอาจารย์และวิทยากรสอนพระคัมภีร์ผู้มีชื่อเสียงที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมและมหาวิทยาลัยที่โด่งดังหลายแห่งทั่วโลก ท่านเคยทำหน้าที่เป็นอนุศาสนาที่สำนักงานทัศนสถานกลางของสหรัฐเป็นเวลา 4 ปี และเคยอยู่ในคณะกรรมการบริหารของสถาบันศาสนาและนโยบายสาธารณะ ณ กรุงวอชิงตัน ดี ซี. ดร. เกย์ตัน จบการศึกษาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมนานาชาติ (International Seminary) ศาสนศึกษา มหาบัณฑิตจาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมโลโกส (Logos Bible College) ดุษฎีบัณฑิตด้านปรัชญาพระคริสต์ธรรมจาก มหาวิทยาลัยผู้นำคริสเตียน (Christian Leadership University) ศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเฟธ (Faith Theological Seminary) และ ดุษฎีบัณฑิตด้านการรับใช้จาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) ท่านได้รับการเจิมตั้งให้เป็นบิชอปในพิธีสืบทอดธรรมทูต (Apostolic Succession) และปัจจุบันดำรงตำแหน่งอัครมุขนายกแห่ง สมาคมคริสตจักรสากล (International Community of Christian Churches) ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งมั่นในการสร้างเอกภาพให้แก่พระกายของพระคริสต์

ดร. สตีฟ เบลคมอร์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาปรัชญา ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสลีย์

ดร. นอกซ์ แชมบลิน (1935-2012) เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary)

ดร. เจ ลิกอน ดันแคน ที่สาม เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary)

ดร. จอห์น เฟรม เป็นศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์เชิงระบบและปรัชญา ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป ในเมือง ออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

ดร. สตีฟ ฮาร์เปอร์ เป็นรองอธิการบดีผู้ก่อตั้งวิทยาเขต ฟลอริดา ดันแนม ของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเอสบีวีวี ในเมือง ออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

ดร. เดนนิส จอห์นสัน เป็นคณบดีฝ่ายวิชาการ และศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสต์มินสเตอร์ แคลิฟอร์เนีย

ดร. คีธ จอห์นสัน ทำหน้าที่ผู้อำนวยการด้านศาสนศาสตร์ศึกษา ให้กับพันธกิจการประกาศในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ขององค์กร แคมพัส ครุเสด ฟอว์ ไครสต์ (Campus Crusade for Christ) และเป็นศาสตราจารย์รับเชิญสาขาศาสนศาสตร์เชิงระบบ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป

ดร. ไรแอต แคลซิช เป็นผู้อำนวยการนานาชาติของสภาระหว่างประเทศเพื่อการศึกษาศาสนศาสตร์เพื่อการประกาศ

ดร. อัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์ เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบบติสต์

ดร. เจ โอ แพ็คเกอร์ เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงระบบและเชิงประวัติศาสตร์ ที่วิทยาลัยรีเจนท์ ในเมืองแวนคูเวอร์ รัฐบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา ท่านเดินทางเทศนาและบรรยายอย่างกว้างขวางในอังกฤษและอเมริกา

ดร. เคล็น สกอร์จี เป็นศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบ็ธเอล ในเมืองซาน ดิเอโก

ดร. มาร์ค สเตราสส์ เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบ็ธเอล ซานดิเอโก

ดร. เอริก เรอนเนส เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอด มหาวิทยาลัยบีโอลา และเป็นประธานภาควิชาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์

ดร. ดีเรค ดับเบิลยู เอช โธมัส เป็นศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์เชิงระบบและเชิงประวัติศาสตร์ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป ในแอตแลนตา

ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต เป็นอดีตสารุคนที่คริสตจักรเซนต์ลูค วิมเบิลตัน พาร์ค สหราชอาณาจักร และปัจจุบันเป็นรองอาจารย์ใหญ่ของวิกิลีฟ ฮอลล์ อ็อกซ์ฟอร์ด และผู้อำนวยการของสำนักวิชาการเทศนา

ดร. ปีเตอร์ วอล์คเกอร์ เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมทรินิตีเพื่อการรับใช้พระเจ้า (อดีตเคยเป็นอาจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา และรองอาจารย์ใหญ่ร่วม ของวิกิลีฟ ฮอลล์ มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด)

ดร. สตีเฟน เวลล์ม เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์คริสเตียน ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาธ์เทิร์น แบ็บติสต์

ดร. โดนัลด์ วิทนี เป็นรองศาสตราจารย์สาขาจิตวิญญาณวิทยาตามหลักพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ และเป็นรองคณบดีอาวุโส สำนักวิชาศาสนศาสตร์ ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาธ์เทิร์น แบ็บติสต์